

திருவாண்மை திருமூலம்
திருவாண்மை நிலைமை

திருவாண்மைப் பெருமூலம்

மார்க்டி

மலர்

2002

வெளியீடு

சந்திரீயான் ஆச்சிரம நெடு நெடுப்பங்காட்டுப் பேரவை

வ.

குறள் வழி

“ ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை இளி
அஃதிறந்து வாழ்துமெனல்’ (யொருவற்/கு
மாருள் :-

ஒருவனுக்கு மதிப்பு மற்றவர் செய்ய முடியா
தவற்றைத் தாங்கெய்யக் கருதும் ஊக்க மிகுதி
ஒருவனுக்குத் தாழ்வு அவ்வாறு செய்ய முய
லாது வாழ்வோமென நினைத்தல். (971)

வ.

நற் சிந்தனை

ஈசனே நல்லூர் வாசனே

பல்லவி

ஈசனே நல்லூர் வாசனே
இனிய வேல்முருகா உணநம்பினேன் வா வா

சுணங்கள்

பண்ணினேர் மொழியாள் பாலகப்பிர மணியா
எண்ணும் எண்ணமெல்லாம் நண்ணும்வண்ணம்
வாவா (ஈசனே)
தாசனான யோகசவாமி சாற்றும் பாவைக்
கேட்டுக்கி ருபைகூர்ந்து வாட்டந்தீர்க்க வாவா (ஈசனே)

நானாசிரியர்

நானா
சிரியர்
நூல்கள்

வெளியீடு - 2

எலி -- 68

2002 மார்ச் பாரதாக்கம்

	பாக்கம்
கலிமதுரச் சொல்லால் துடுக்கும்	1 - 5
ஒளவெய்யார் அருளில் இந்தி எழி	6 - 7
கிருப்புப் படித்தலைம் ..	8 - 10
சிவ வழிபாடும் சிறம்பான வாழ்வும்	11 - 14
ஏந்தினி வெண்டாரா	- 15
கிருவெம்பாகவ காட்டும் ..	16 - 18
பண்ணிய காத்காய் போற்றி	19 - 32
விவ சின்னங்களுள் உருத்திடாக்கத்தின் ..	23 - 26
யார்காரி நோன்று	27 - 28
மாறுபட்டதாத மீண்டுமாபடுந்தும்	29 - 33
ஸ்ரீ சௌவர்தந்திகிக் கந்தன் ..	34 - 35
யார்கழிவில் புக்கிடும் ..	36 - 37
ஒடு கணம் உண்வேண்டி	38 - 39
ஏந்திதீயான்	40 - 44

நூல்பல்லிப்பு : மூலம் ஒன்று 30/- ரூபா

வருடாசந்தா மாதாகவைட்டு 125/- ரூபா
சுதந்திரமாக ஆசீரிய கால பண்பாட்டுப் போர்ட்டினால்

நூல்பல்லிப்பு : அச்சம் - சுதந்திரம் ஆசீரியம்.
போர்ட்டினாலேயாக.

卷之三

କୁଳ ପିଲ୍ଲାରୀ ଏମାଙ୍କ ଯେହିତୁ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଥିଲା

Digitized by srujanika@gmail.com

கார்த்திலை முதல் மலைக்காடு விவரிதிப்பினாலேய நிறுத் திட்டம் அவர்கள் வழங்கினார்கள். இதை தானாச்சூர் காந்தியாக வெப்ப பற்றியும் மத்தியாக வழங்க வந்த பார்ப் மாண்டல் போன்றிருப்பதை அதிபர் தீரு து. ஈவத்தியிலிக்கி அவர்கள் பற்றியும் சமடலில் இருந்துவர்கூக்கு எடுத்து விட்டிருக்கார். அதிக பேராம் சந்திதி முருக பூஷாட்டா; பிறப்பாயும் முடுகப்பெறுமானால் மாண்பார்கள் வணங்க வேண்டுமென்று பற்றியும் வரித்துக்கொண்டார்.

இன்று ஈர்க்கை வெளியிடு, விழுவதை என்பது பெறும் பிரச்சனையாக இருக்கும் காலத்தில்லில் நீரவச்சார் நஞ்சினங்கி விளை விதமாகச் சியார்க் கொலையில் பூர்வப்படியாக சிலங்கூபத்தை வெதுப்புத்துறை இதழ்களுக்கு இத்தான் நூல்கள் இயலும் ஆகரவு தாங்காலையிலும் முறையிட்டார்கள்.

卷之三十一

மதிப்புவரையா வாழ் மாலட்ட வெள்குக் கார் அதிர்த் துவரத்து வழங்கின்றார்கள். நூல்களையிடப்பற்றி தான் இசுத்தியோட்டல் கண்ணுப்பு தலையு எழிட்டுப்பொல்லய அரம்பிக்கார்கள்.

நிலிமைப் பொறுத்து இடங்களைத் தீர்மானம் செய்ய வேண்டும் என்று தீவிரமாக தலை அதனைப் பொறுத்து பர்த்துவது வேண்டும் அங்கே பாதுகாப்பு நோன்கூடா வழங்குவதின்று ஏனைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

ஈழத்தாலும் கூவங்களைப் போற்றுவது என்று குறிப்பிடுவது போல உள்ளார்க் கருகி வரிசுடினாக பங்களித்து அவசியமென்பதையும் கருத்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

கலிஞ்சரவளின் நெஞ்சத்தில் கணிந்திருப்பவன காத்துளை

காலிமுக்கோர் தெய்வமினா ஏதநிதியானே வந்தார்
நூல்வீச்கோர் இன்னுபாகக் கந்தா ஸின்றார்
உடையவளின் இருமகளாய் உலகம் கண்டார்
ஒங்காரப் பொந்தானைத்தும் உள்கிள் கொண்டார்
அறிமுதமென்றும் தமிழுக்கே அழகங்கி ஓர்த்தாய்
அறநுச்சும் அநாக ஜூயா அஸத்திராய்
நூலாதத்தும் எனியவர்க்குக் காரணம் வந்தாய்
ஏரவணத்துக் காமகாரமில் தமிழாய்ப் புத்தாய்

முந்துளை ஏந்துத்தில் முதுகா ஸிற்பாய்
முழுஞ்சுலில் சௌந்தரவீலை அழன் கிழுப்பாய்
ஏந்துகில் பந்துதம்பொன் உணர்ச்சி பொங்கா
ஒடுவாரார் சிருதுப்பீய ஒவிச் இநுப்பாய்
ஏந்துறிற அவைக்கிலையாம் சொந்த கிழுப்பாய்
ஏந்துறியின் ஏறுந்துலையாம் விரிக் கிழுப்பாய்
கந்தாந்தி துபிரீராடு காந்தி கிழுப்பாய்
கலிஞ்சரகளின் கெஞ்சக்கந்தி கலித் திருப்பாய்

முதுகைங்கால் அழுகெல்லார் மோதிக ஒஞ்சில்
முத்துமிழ் வெள்ளிலைத்தால் அழுவிள்ள பார்கள்
முதுக்கெலைன் அழுக்கொண் வெஷ்டிலையாம் ஒஞ்சும்
முத்தமிழ்ன வித்தகங்காரமில் வெள்ளேயாம் உடங்கு
கிடுமுதுகன் சாந்தியில் அழு விட்டும்
ஏந்துமிழின் சொந்தக்கெலையும் அழுகை பூந்தும்
ஏந்துவெல்லாம் ஒவி கிருதாம் இங்க்கியத்துல்
ஏந்துபெல்லாய் நாயிழுப்பாழியின் ஒசிகள் சிற்றும்
தமிழ்வட்டங்காய் வந்ததுப்புத் தகவல்வா போற்றில்
தாமிழ்க்குடுமையக் காக்கிள்ள இலாங்கா போற்றி
உடையவளினும் என்பாறாவா ஏப்பேர கூந்தும்
ஏம்பாக்கா யாக்கிரத்தின் ஏன்கிலை மேற்கு
இலாமத்திலீழுன் எங்கவலை தீர்ப்பாய் கீருந்து
ஏழில்லையிலீல் ஏழில்லைநும் இலாங்கீப்பாய் கீருந்து
தமிழ்க்கூலிலைத் தலைநப்பிருக்க தகவல்வா போற்றி
தலைவையுன்றும் மாவாக்கும் அஞ்சாவாய் போற்றி

வீஞ்சாரி மூர்க்கி காலா பி. காத்துளை

சுடர் தநும் தகவல்

— சுடர் தநும் தகவல் —

யான்தான் எவ்வோடு? நளியல்தி ரீப்பிரகாஷம், கூராவிசூராகவும் நங்கள் வாழ்ந்துகொண்ட என்ன வாய்க்கூற்றும் உயர்வான நிலைக்கு தீட்டுச்செல்கிறதற்கு விருப்பியானதையாகவும், ஸ்வற்கிழவையாகவும் இருப்பது இவ்விபார்த்தி.

இன்னாலும் தான் அவர்த்துமிர்மானம் அங்குது தானும் பிரியாவை உயர்த்தி கொண்டுகொண்டு சொல்லுகின்ற மனத்தின் பிறக்குத் தங்கமூடி, கம் குழல் காலனியும் கண்ணிக் கொல்லுகின்ற அளவிற், அறியதூக் கந்துத்திரை நல்ல ஆஸ்திர கால்துக்கூது பேர்த்தொலைஞ்சுவனதாறும் தார் கால்விக்கிராம் ஏனால் இவ்வாறு ஒவ்வொரு மனிக்குமிகு கூடு பிள்ளையா வாயரின்கூடு கொள்கிற பிரித்துக்கொண்டு செய்துபார்க்க என்றும் போதுமென்று என்ற விடைம் நான்களிட வாய்வித்தும் மறுகவுமுற்றும் நூல் பிள்ளை

பூர்வமுறைகளும் முன்னிச்சுற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு பார்ப்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறது. அவர்களை அறியுமிருந்து அதனுடைக் கால தாம் பூலனேற்றும் மாடவாக்குக்கு. கூயில்தாலும் குங்கும் தீவியல் வழுப்பாகத் தார் பூலனைக்கால முடிகள்க்குத் தீட்டு மன்ற நூல்க்கிராம் புதுமானா பொறுத்து யட்டுமொலை இன்று அழுவுகிக் காலைப்பிரித்துக்கொண்டு கீக அதிகமான பூலப்பாக்குக்கும் பீர்வாலங்களுக்குப் பார்வையாகவும் அவர்க்குதலையும் அவர்களிக்கு மூடுகின்றது.

குள்ளாறு நூல் உயிர்வதற்காக கார்வாக்காது குள்ளிருப்பந்தாக்குத் தாப்பிது அதிர் பூலனைக்குத்தொலை அடியினை மனது தராத்திக்கு பீண்டு மனம் வீர பால என்பதை எனித் சமுதாயம் முதலை கண்ணால்துரிசுவேண்டும் இவ்வாறு நூலை கண்ணினால் விரைவுகளை கீழ்க்கண்டிருக்கிற கற்றுக் கொள்வதற்காக வடிய பூர்வாக்குத் தாக்குமிடப்பார்த்து.

ஒயிடோடு வானமுடிகிறதோ, அத்துப் பீட்டுக்கிள் பூல்க்காரா இவ்வோடு பெரிய வெள்ளுக்காலங்களில் ஒன்று இரண்டாவதாக கார்வாக்கின்கொல்லும்பொருளை வீட்டு வேள்ள கால முறைகளின்றும் நூலும் இரண்டாவது கேள்வி பெறுவதோடு மாற்றாக வீர்க்கார அவே போன பார்வைகளுக்கு விமை காலங்கள் விரைவுக்கிறதுவாக நூலானது திறங்கியால் நான்களும் முயற்சியாக நூலானது திறங்கியாக நான்களும் உழைப்பால் தங்கவை கார்வாக்குத் தெரிவிக்கிற பூர்வக்கதை ஏற்படுத்திப் போகவிருத்தான் என்கொல்வதற்கிறும் ஏற்குமிகு வாந்தாராகும்.

குள்ளாறு பூலனைக்குத்தொலை தாம் பூலாத்திப்பு நூல்க்காலங்கள் கணிக்காப்பானது அதிர்வீட்டினாலும் வறுதுப்போனால் கார்வாக்காகவும் விளைவு கிடைக்கும்.

மாந்தி மாத
கிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரங்கள்

திரு P. T. பாலச்சந்திரன்
 (அவுஸ்டிரேலியா)

திரு T. பாலசுப்பிரமணியங்கல்
 (இந்திய)

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ச. விவசாயமுத்துக்கு குருக்கள்
 (விரகத்தில் விநாயகர்ஜூலை பிரதமஞ்சு கொல்லங்கல்டட்டு)

திரு அ. அரவிந்தன்
 (கல்வியங்காடு யாழ்ப்பாளை)

திரு சி. விழுப்புவார் (சுந்திரன்களை)
 (விநாயகர் ஸ்டீரர்ஸ் டிரும்பரங்கள்)

திரு த. சிவகங்கிருமணியங்கல்
 (வீலா வெநுப்பகம், சுங்காவன)

திரு ஸு. சிவானந்தன்
 (விரசாம சேலவாயார் வாசுராமத்தூர், புதுதார்)

திருமதி P. குகதாரன்
 (இவங்கை வங்கி, சுங்காவன)

கல்யாணம் வி. சென்னிந்தனமர
 (அர்க்கவேலை பட்டங்கு, குச்செப்பலி)

திரு சி. செல்வரெந்தினம் J. P.
 (இவானா. ஆதிபர் சிறுப்பிட்டு)

பெ.நி. எ. ராமச்சந்திரன்

(குலவரசு வழிட)

திரு அ. சம்பந்தபிள்ளை

(பிரதான எதி, தொண்டிலட்டமாண்ணு)

திரு நி. மலீவாகநாயகி J. P.

(வெளவு, அங்கேஷி)

திரு பி. சிவநாயகர்

(முதேஷி, அவர்க்காரி)

திரு பி. நானாராம

(சுதாநாயகம் வீதி, ஆவாஸ்கரி)

திரு ச. தூர்க்கந்திரன்

(சுச விதி, மீபானம் வட்டம்)

திரு க. விரும்பத்தி

(நூல்விழாக்கல் வீதி, அச்சவெளி)

திரு க. போன்னியோ

(ஆவட்டத்திரி விதி, குச்சவெளி தெற்று)

திரு க. சுக்கரா

(ஜெயகலோரா ஸ்ரீராம, பகுதிக்குமரா)

திரு க. பாராஜிரந்தா

(சாவிளி வரணவாய் தெற்று)

திரு கி. சிவநாயகம் C. T. B.

(குலவரசு வரலாபி தெற்று)

திரு வி. சந்திரத்தேவன்

(நாமாவாயன, ஏராவாய் தெற்று)

திரு சீனா. எந்தைப்பியார் சும்
(சிக்கம்பாடி, அந்தையாம் தெற்று)

திரு ந. ஜெயக்குமார்
(இலாச. முதலமையரனார் ப. மீனா. க. ச. உ. டி.பி.ஏ.ஏ.)

துணவுரி / சேயலாளர்
(கவாதி ச. ச. நி. நாவலம்பதி அச்சிவெளி)

திரு பெர. கந்தநாயகி
(மஞ்சுத்தேவி அரிசாலை)

திரு R. V. அந்தமாரி
(கோவில்லேதி, நங்குரம்)

திரு T. N. ராஜா
(பொன் இளர், பிரதான வீதி எங்காணல்)

திரு V. S. கணபதிப்பிள்ளை
(பிரதான வீதி மாணிப்பாற)

திரு V. S. மநுதலிங்கம்
(ஆவட்டி சுந்தி மாணிப்பாற)

திரு மர. நூலாலிங்கம்
(ஆசிரியர், அச்சிவெளி தெற்று)

திரு K. துர்மலிங்கம்
(பாடசாலை வீதி, நம்மைப்பகுதாம்)

தீட்டு தீட்டு தீட்டு

6.

ஒன்று பள்ளியில் கலைக்கரை, கலைநடி
வெள்ளி நங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, அவர்கள்
தமது எழுபத்தினட்டாவது அக்கணம் பூர்ந்தி செய்யும்
இந்தாளில் அவர்களுக்குச்
சந்தியான் ஆர்ப்பிரா - வரல், கலை, உணர்வு போன்ற ஆங்கநம்

வாசஞ்சித்துவம்

(பங்கள்)

வாழிய டீபி ஏவாரோ
வார்த்தையில் கேராம் வாழி
ஆபி ஹரபுவி எங்கனுமீம்
ஆர்புகுர் பொருக்கி வாராகவே

(வாழிய தீர்மி)

கண்ணமத்தியம் அணையுமகனும் கண்ணமகனும் அணவரதம்
கங்கனை செய்யாக்கு கணக்கா கருப்புறுப்போய்
மனச்சுறை காலத்துருக்கள் மகத்துவமாற் தொல்கூரைன
மனதார, மொறியார வாழ்த்தி மலிர்கிருபே

(வாழிய தீர்மி)

(காலை)

வேதாந்த, சித்தாந்த சமராம் நண்பிப்பேற்றி
பேசுவதன் பார்க்கிட்டும் ரிகவின்ஜு ஸிவாக்கஸ்திருப்போய்
அதார சுருதிலோன்னுடி அறுஷமை நெல்லேபாஞ்சும்
அம்மநில் பக்முபோற்றி அகமிழ்வு எப்பிற்குமே

(வாழிய தீர்மி)

சமுதாயப் பிளவிகளென்ன, சமயப் பள்ளிகளென்ன
கன் சொப்பில் ரத்திர்க்குவென்றைக் கநாபோரமுதும் வழங்கி

(தீர்போர்)

அழுத்திகர் கொற்றுக்கை, பொன்றுக்கை தோய்த்துவே
அரசரிக்கி சிற்றனவைகள் அவளிபோன்றும் பரப்பித்திப்போய்

(வாழிய தீர்மி)

தூர்க்கா தேவதிலின் கொள்ளுவது, கலைமுக்களாம்
ஆய்வில் இதும் கலைம் தனிறுமித்தோய்
சர்வதந் பேரூரக்கும் நாமின் கணமலு பெற்றுச்
சொல்லாக்கி வகிக்காத் சதாப்போன்றும் வாழியவை

(வாழிய தீர்மி)

நாத்தியான் ஆர்ப்பிரா வரல், கலை, உணர்வு பிரிப்புவை

கணிமதூர் சொல்லோல் துதிக்குதும்

வாய்மையைப் பொறுத்துமே

முழுக்கீல பாநாதன்

ஒத்தும்: ரெசர்வேஷனை ஏற்ற நூச்சென்னிலூம் ஈமயன்கள் வீல் இறைவனங்கிடாடி பயவும் வழக்கம் இருக்கிறது. இதுவே தோத்திரம் எனப்படும். வட மோழி வழக்கானங்கிடாத்திரம் தோத்திரம் எனக்கப்படுவதும் குறித்து. இறைவனங்கை வாநாதன் ஜம் நூன்பது மார்க்கண்களில் பிரத்துவம் கூன்று.

எப்புவனம், சீத்திரமீ, விழு ஆபுமீபுவனம், ராத்ரீஸுவனம், வந்துவன், அர்சனான், காஷ்யம் எடுத்தும், ஆக்மரியேதனம் என்ன பூஞ்சுபது வழிக்காம். இவ்வனங்களின் பெறுப்புக்காறு பொதுவது தோத்திரம். இதுபொருமையாகவும், துபிப்பாடல்ளாகவும் அனுமத்துவம் கூறு. விழுமாக தோத்திரம், முழுஷ்தோத்திரம், அம்பாள் தோத்திரம், ரீவாதாத்திரம் என ற வழக்காறுகள் இதன் பெறுமாதாத்து செய்திக் கொடுக்கின்றன. கேவார ராம், போன்ற பண்ணியீடுப் பாடல் வரிசைகளும், மூஸூர்க்களில் அடிட சிருங்கங்கள் பிரத்துவங்களும், இருப்பதும் பிரஸ்வாத் காந்தி பொல்லவாயும்

இத்தும் அமையும். காலர் 1800 ஆண்டு முத்திய காணாட்டாலும் மையார் இதற்கு அடிமீட்டுள்ள எனக்கூறவாம். இன்று கடங்கள் பேரில் ஏழாத்த மெல்லினைப் பாட்டுக்கள் மக்களைத் தம் பாஸ் சார்பின் ஒழுந்தார் கால் இவற்றைக் கீர்க்கின்கணியன்பார். திருவாசக்குறில் வாநாதம் பீர்த்திக் கிருதுக்கலையை இது கூற வேண். திருவாசக்குறில் வாநாதம் பாட்டுக்காலையை கீர்க்கின்கணியன்பார். இவ்வாசக்குறில் பாட்டுக்காலையை கீர்க்கின்கணியன்பார். திருவாசக்குறில் வாநாதம் பீர்த்திக் கிருதுக்கலையை இது கூற வேண். திருவாசக்குறிலே இவ்வாசக்குறிலும் பாட்டுக்காலையை கீர்க்கின்கணியன்பார். என ஆவாங்கூட்டுப்படும். இறைவனங்கை கானப்பிரிய காப்பார் நாட்டியுள்ளகிரான் மன்னாவில் இதையாய் நின்றாய் போற்றி, துவிரோடு இவ்வாசக்குறிலும் தோத்திரம் வழக்காறு தோத்திர மார்மை வெளிக்காட்டு வின்றன. தொன்று கொட்டி இன்று வாய்க் கிது அழியாற்ற போப்புக்கின்றது. ஒதுவாரான் ஆலயாத்தோறும் இதுத்தொர் வன். பால்கிளாட்டான் பால்வு மறந்துபிடியன் என்ற அப்பு வாக்கு இதற்கு உள்ள கான்றாகும். நால்நிலி ஏழாத்த பக்குப் பாதுவங்களில் அதிகாரங்களைப் போத்திருங்களாகவே வெளியீடு அன்றன. நால்நிலி பக்கிஸ்

(எடுத்துக்கூடுத் தொன்று வெய்தால் காமு விளைக்கும்.)

செய்திப் பின்றத்த மொழி என்
பா. இல்லும் பழங்கள், கூட்டுப்
பிரா! நீதுணை இந்திநியின் வடிவ
ஒங்களே இன்றவற்றுள்ளதைய் எக்கிழவையும்
பழங்கள், உடிப்பொடுவது
பழங்கள், உக்கியும் ஏராக்கும்
வேல்கூடும் என்று இன்றவற்றை
வேல்கூடுக் கொள்ளது பிரார்த்

தலையாது. இன்றவற்றுள்ளதையும்
உருமத்தை மனத்துக்கூறுப்போ
இங்குபத்திரும்புச் சொல்லிக்
கொள்ளுத்துப்பது ஜபம் இன்றவற்றுள்ளதையும்
உள்ளே வடிவத்தை உருவாத்
இல்லையோ ஆற்கிற உள்ளுவரு
திராவது.

திருப்பானவர் பாடல்கள் என்றாகி மத்தியக் காலம் 305

இங்குவர்களும் இன்றவற்றைப்
பாடுப் பரவாமல்வர்கள் என்
திறப்பட்ட வார்கள். அவர்களுக்கு
ஒருவராக நாயார்கள் கவாரி

கள் அகலவயான இல்லிப்பாடுப்
காலிக் காவியங்கு இன்றவற்றைப்
பிரம்மாற்றுக்கூடும் சென்றினை
இப்படிப் போடுகிறார்.

கவாரில் எழித்தும், எங்க விச்வாஸ்:
அடித்தும், கலிமதுரச்
சொவலால் குதித்தும், நல்லச்சிவை
நூலியும், புகாங்கார இனம்
வெள்ளம் பிரம்மத்துவர், அன்று அந்த
நாள் இனி உறுப்பெல்ல
கொள்ளார எரிதியர் தீந்தின்ற
ஏக்கான் குரு மக்கிடை;

பாடம்பதி 23

இப்பாடலில் உங்களினுபாய்க்
கவலிக்க வெங்கிய தெரார்
க என் மதுரச் சொல்லாற்றுகிற
தல் இன் செய்தலை எந்த கலி
போன்ற மறுவூர் சொல் என்
பா. இவ்வாய்வான பேச்சைக்
கவிக்கு திருப்பாடுப்பீடியவர் வார்
அவர் பொன் மதுராவார்க்கை இவ்வாய்வும்
ஏங்கும் எப்படி நார் கூடங்கூரார் என்கிலை இவ்வாய்வு
என்ன வாய்க் கை எடுத்தாறும்
மனத்தைக் கார்த்து, நினைவு
தாடு. இன் கவி கார், இவ்விடு

உலங்கள், இவ்விசைவ, மதுரா
நாதம், மென்காற்று, நிரிய
காட்டிகள் மனத்துக்குறிதாக தகு
வை இந்த நோக்கில் உயிர்க்கு
இன்பழும், வாழ்வுச்சு அலைத்து
ஏம் வழங்குவன இல்லமிட்ட
தோத்திருக்கள், இநைக்கேட்டல்
அலுபளித்து, பாடல் பாரா
யங்கம் செய்தல் மனத் து கீ
குக்கத் துபொட்டு பூனைகள்,
இனக்கிழங்குமத்து பாடல் என்
கிறார் வாலிவாசக சுலாமிகள்
பாட்டுவத்துறும் பண்ணிவார்பு

பாடியிருவும் பெருவூம்பற்றிய
பேசுகின்றார். வாழ்த்துவது து
வரயின் செயல் அல்லவா. மூம்

புள்ளக்ஞாமீம் இன்ற அனுபவத்
ஆக்கு உரியன.

கண்ணான்டு கான்ய கருத்துவுடு தோக்கக் கூரித்துருகிப்
முன்னான்டு பாடா செமியுன்டி இகட்கப் பல பக்கினவையால்
ஏன்றான்டு ரார்த்த எதிர்த்தக ஈஸன் இருக்கையிலே
முன்னான்டு போகுவதோ கெடுவீர்ந்த மானுடமே.

கெட்டுப்போவின்றவர்களோ! ரியபிப்ரேமாநாயக் கான்பத்துநக் கல்கள் உண்டு. அவன் வாநிகைக்கமலம் உண்டு, குழந்தை கருகி அவன் புகழுப்பாடுதற்கு பண்ணான்டுத் துவாக்காப்பிரிர் பாடக்கெட்டுத்தற்குக் காரதுகள் உண்டு, இவன் நவன் திருவாடகளைப்பர்வையான இலைகளால் அரச்சாலை பங்கை மந்திரங்கள் உண்டு, இப்படியார்வ அறித் தொங்கிக்கணார் பொய்து விழுவாச் திருமுன் நிறபதற்கு, எயக்காகச் சில பெருமான் திருக்கோவில் கொங்கு வழுத்தகுவி இருக்கும் போது மேலே சொல்லப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதற்கும் அல்லது தாமதத்து இல்லை டம்பார் நாம் கமந்து - இதில் மிலை யன்னிச்சியு போகிறதே

ஏனப்பட்டினக்தார் பறதக்கிறார். அவர்மட்டும் என்ன நாமும் எடுத்த இந்மீண்ட வீணாக்ஞகிள் நேரம் தானே. குன்றத்துத் துவான்பெரும்புக்கையாவது பொடி இறைவன் யிறுபக்கி செய்யகாம் அவ்வவா இங்கத்தேயே அப்பர் பெருமான் நிலையிறுமாறு எல்லாத்தியேல் பேர்க்கெ நீலா திக்கதும் எம் பீரா குடைய கோயில்புக்கப் பூர்வதங் முன் அலவிட்டு, பொருக்கும் இட்டு. முமாலை புலை வந்து நீத்திப் புரூந்தபாடினாப்பாடுகின்றார். போறுமியுபுக்குத்து பொரிகெட்டு மெப்பாங்கார் என்பது திருவாசக வரக்கு இல்லவாகைப் புகழ்ந்து பாடுத்தொன்னைத் திருவாசகம் பெறிதும் பேலியங்களது,

பாடவேல்லும் நான்போற்றி நின்கணவே
மாடிக்கூட்டு காந்த்துருபி நெக்குதெக்கு
தூட்டவேன்றும் நான்போற்றி அங்குவத்
தாரும் நிலகழுத்தபோது நான்போற்றி
ஏடவேன்றும் நான்போற்றி இப்புழக்
காடுதீக்கிக்கைனப் போற்றி போய்கொலம்
யீடவேன்றும் நான்போற்றி யீடுத்த
தானுபோற்றி நின்போய்வர் மெய்யவே. சுதா 100

ஆடி தின்றினை கந்துகூட யான்கழற்
 சுங்கங்கள் ஏளிப்புறவிட
 பாடு விள்ளிலை பயதப்பதுஞ் சிரமினை
 பணவினை பாதுகாலி
 நடுக்கின்றினை கூட்டுவிட நதுமினை
 முறையைப்பி கிணக்குஞ்சிச்
 சீக்குலில்லை செக்குலித்துப் புலரினை
 செய்க்கேதான் அழிவேனோ. சுதாமி - 31

பாடுப்பாலியே பணி யார்
 அருள்வைய்தான் முரு காவி டம்
 வேல்லியுஸ் அரு வை கிரி மா வின்
 பாட்டுக்கிறம் பெரிது எனவே
 நான் ஆவிமிமாவது நாமேஷி
 நடவீர் என்ற பாடுத்தொழும்

பஞ்சக்குக் கூறினார் ஏத் தரார்
 எந்தத் புக்கார் எனுமின் மனித
 ஸெப்பாடுவைத் திட்டுவிட்டுங்கள்
 கஞ்சராப் பூ மா ர் மூ வா கு இக்
 கரு த வை வெதுநாக்கிமாகப்
 பாராத்திற் பாடுவின்றார்.

என்னால் தெத்துவனா நாலன்க்குடி
 பொதும் புவனிர்காள்
 வங்கா மலிர்காப் பாந்தி
 பணா சூயும் பேஞ்சுபேபாகுள்?
 பின்னார் மலிர்முடி விசின்னாவு
 தாலாத்துயாப் பாந்தனால்
 தங்காக செல்காள்கு சங்மான்சய்
 வாநாமையும் கொங்குமும் நீநார் சிரா 39.4.

தீவு தேவனையே பருவங்கதவிட்டு கேந்திகட்ட மனிதனாப்
 பாடி எங்கை இவாபக் அவையுப் போகிறீர்கள். இதுமாலைப் பாடு
 சீர்க்காரையின் பிறப்பை இருந்து உன்று கூறும் நம்மார்மூர் - புலனா
 காலன் சீவித்து இப்படிப் பாடுவின்றார்.

வார்த்தீப் பாந்தீர், நூக்கியென்வாது
 திக்கைக்கூப் நூக்குமினோர்
 இந்துமாதூப் பகிள் கெள்வாபிப்
 வேந்துவால் தோக்குப்பிலாம்
 நூக்குட் காநி கெராவுடி
 தெய்வம் உத்தினாவி
 சோப்பின் சூப்பும் எனத்திரு
 மாறுக்குச் செப்பும்.

காலங்குஞ்சு நாலார் இவைக்கம் வெதுவன் கால.

வேலைப் புலவர்களே திருமாணம் பற்றிய கலைநுகண்ணலேயும் நியந்திரிக்கன் என்றோதும் டட்டோபர் வாய்மொழி கொள்ளும் மாண்பும் பாட்டுத்த கல்யாணவேலன் எனத்தன்னாலும் பற்றியும் ஒற்றினார். மூத்தான சுந்தக்காசிதூந்த அருளைகிடிப் பெறுமானின் திழுவாக்ஞையும் நமம் மனக்திற் கொள்வோம்.

அடித்துப் பிறக்க வோட்பா அயில்வேலன் கலையை அங்பால் எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றவர் எந்தால்ட சென்ன விழித்துப் புகையெழுப்பொங்கு வெங்கற்றன் எழும்கவித்தாக் கருப்பிற சுருக்கிட்டு இந்தகுமன்றோ கவிகற்பின்றோ

நீட்டால்விகாஸி 2

நாம் வாழும்போதே ஒன்றும் தொத்திரங்களைப் பாடிப் பாலிட்டு பிறவியிலிருந்து விடுதலை பெறுவோமாக, மனக்கவண்ணைய நீக்குவோமாக!

நத்திய சாபியாபாலின் நார்சிந்தனன்

१. நவாவைகளை நினை, முன்வாவைகளையும் பார். நவாவைகளைபே கேள். நவாவைகளைபேய் செய். அப்போழுது கான் இறைவனின் அருள் கிடைக்கும். ஏன்னில் இருக்கும் எவ்வாக்கெட்ட எண்ணைக்காரும் ஆகன்றுவிடும்.
२. கடவுள் எல்லையற்ற அன்பு உண்டாவர். இந்த அன்புதான் உண்கள் இதியத்தில் சுதா விற்றிருக்கின்றது. ஆகவே நீங்கள் பிராப்ரீ சத்திற்கு மாறுபட்டவர்கள் அல்ல. பிராப்ரீமே கடவுள்.
३. எவ்வா நம்பிக்கையையும் கடவுளில் வையாங்கள். கடவுள் உண்களுக்கு வழியாட்டி பாறுஷாப்பார்.
४. தர்மத்தின் அடிப்படையின் உனரு கடவுள்களைச் செய்தால் எப்பளவிக்காரும் அழிக்கப்படுகின்றன.
५. நூர் தந்தையரின் மனம் நேராகாயல் நடந்து ஸோங்குதீ மலி தாவின் முதல் தர்மப் பூருட்.
६. எழுபிளச விழுதுகளை நட்டு மாங்காய் விளடக்கும் என்று எறிர் பார்க்க முடியாது. மாங்காய் விழுதுகளை நட்டு ஏழுமிழைக் காங்களை ஏதிர்பார்க்கவும் முடியாது. அதேபோல் கெட்டகாரியங்களை கெய்து விட்டு நல்ல பல்ளை ஏதிர்பார்க்கவுமாது.

• சிவாகங்கள் உடல்காரியங்கள் உறவும் உடலங்கள்.

ஒள்ளுவயர் அருள்பிடி

குத்துக்குடி

(மறையும் விளக்கநூல்)

பிரேரணை

பெறுவதைக்

உபயோக - அரும் (தான் சீரோகங்குமின்றாம் இடங்கள் தன் வருக்கங்கள் தழுவக்கூடும்) போல, வகை - (ஏ பிரையேர்வங்குமின்றாம் வகையில்து உடல் இலாத்தைக்கூடும்) நழுவு.

ஏ என்னும் எழுத்தைப் போல உங் இலாத்தைக்கூடும், “ஏ” என்று எழுத்தைக்கூடும்போதுமில்லை அதிகமாகப்படித்தழுவக்கின்றன. அங்கொன், இலாத்தையும் என்று அழுவுவமாக வரும். கா. ஸி. வி போன்ற எழுத்துக்கள் சொர்க்களின் வருவாதில்லை. ஆயாலும் ‘ஏ’ என்னும் எழுத்து மன இலாத்தைக்கூடும் போட்டு மற்ற எழுத்துக்களைத் தடுத்தில் வொன்றியுக்கிறது. அதே போன்று தீவாம பயன் உண்வாவாக இலாத்தைப் போன்றும், உன் இலாத்தையைப் பயன் இல்லாதவர்களைக் கிடைக்க வேண்டும். உன் இலாத்தையைப் பயன் இல்லாதவர்களைக் கிடைக்க வேண்டும் ஏ அவர்களைக்கூடும் நழுவில் கொள்ள வேண்டும் என்பிறார் ஒள்ளுவயர். (15)

கண் நிரை

காலி - ராவிக்கிழங்கம் தோறும், தீர் ஆடு - (என்னென்று இப்போதும் கொண்டு) நிரை காலை நழுது. (பதங்கிழங்கம் நிறும் மூழையாம்)

சவாக்கிழங்கம் தோறும் என்னென்று தெய்க்கு நிறை நழுது.

சவாக்கிழங்கம் தோறும் என்னென்று தெய்க்குத்தனை நழுது வேண்டும் என்று ஒள்ளுவயர்களைப் போட்டு உமது கடவுள் ஆரோக்கியத்திற்கான வழியையும் வகுத்துக் கூறுகிறார். (16)

நூயும் படவுஞர்

நூயும்பட - (தீவாம் செல்லவில்லை) இன்பும் விளக்கங்கள் உணர்பே, (அம்ம் என்பது நூயும் எனப் போன்றுமிகு திறு)

(தீவாம் காலைக்கு) இலாத்தை நூயும்பட நீ பீசு. நூயும் என்பது இன்பும், நூயும் பட்டபொருக்கு இன்பும் உலக்டாலுமெடு இலாத்தையைபாக நீ பீசு வேண்டும். நீ இலாத்தையைபாக, ஓப்பு நீ என்றுதாக்கேட்டு மற்றுவர்கள் மகிழுச்சி வோன்றுவார்கள். (17)

நூயும்பட்டு எனக்காரி நூயுமிக்கு வேய்கிறது.

விடம் விட்டுக்

விடம் - விடங்களாக, பட - (அவையில் மேற்பட்டு) வெறுமையாகக் கிடக்கும்யதி, வீடு - வீட்டை, எடுப்பு - (தீ இயியதாக) கட்டாகே.

விசாலமாக விட்டைக் கட்டாகே.

பெரிய வட்டைக் கட்டிக்கொள்ளப்பட வீண செலவு, ஆட்குரமாக செய்யாலும், தேவைக்கு போல் விசாலமாக விட்டைக் கட்டாகே ஏன்று ஓரளவுயார் முமக்குப் புத்திமதி காருவிருதார். (18)

இளைக்காரி - (பீடுகளில் கூட்டு வழங்கினார்) நற்கால நற்கிழங்கள், அபிந்து - தெய்த்து, இலைச்சு - (பிள் முருவப்போடு) சிகிச்சை கண் கொய்.

உங்கள் ஆலையும் கூலை சொல்க்கும்போன்ற சுவாச்சையால் கூட்டுக் கொள்ள வேணவேலே.

உங்களும் கீறுப்பான நற்கால நற்கிழங்கங்களை கண்ண கிருவித்து வீச வாஞ்சிவேசாகி காருப் பூங்காது கால்தூ.

நாட்கால தாரி பிரபு

நந்தந - (தீ வீடு) பிசுங்களையும், காருப் பாதாலையும், பெருப்பிப்பாருதும் பூசித்துக் காப்பாற்று.

பிரான்காம் மாதாலையாம் அன்புடன் உபநித்துக் காப்பாற்று, நந்தாலைம் நாயுமே கள்கள்டை வெய்க்கூடின், அவர்களைப் போன்றிக் காப்பாற்றுவது நமது நடவடிக்கையாலும்.

நாட்கால காலை

நால்நி - ஸுஷ்வர் யனக்கரி செந்த உபகரங்களை, மாலேல் - தீ ஒரு பொழுது மற்றுமாதே.

உனக்கு உதனி பொதுயர்களை உண வாற்காலில் காந் போதும் மறக்கக்கூடாது.

ஏஞ்சிக்கூடு பாரிசிரி

பாரிசு பாரிச்களை, பகுவக்கேத - (அது அது விளையால்) பாக்குவகாலக்கிளை, செய் - (வெங்குமுக ரூபநிசிவே வழங்காமல்) செய்.

பாரிசுக்கு கொண்டும் முபற்றிகளான: உழுதல், வாரு இடுதல், காலை விழுக்குதல், நீர்ப்பார்வை, காந்தல் என்கும் ஜூந்தமாம்.

விளையால் பகுவகாலக்கிளை பாக்குவகாலச் செய், எக்காரியக்கையுமே அந்காரியதானார் செந்து நிரான ஏற்ற பகுவக்கை பீயு வேண்டும்.

உம்புகளையெப் புணித்து வழி.

८

திருவ்யூர் வாழ்த்தலைம்

நம் சிறார்களுக்குப் பெயர் இடம் மாண்பும்

திருமதி யாதேவியிட்டி ஸ்வாமி கத்திராமத்துமியி

இல்லைத் தன்னிலை நாம் நமது வாழ்நாளில் அறுபாலிக்கும் தன் பங்கள் பற்படவு. அவற்றுல் காரணம் படிக்கவேண்டும் அதைப்பார்வை நில் அறுபாலிக்கும் அவ்வளவுத் தமிழ் சொல்கொள்ளத் துயர்கள் காணல் ஒவ்வாணும்.

ஏன்பிற்க பார் நாம் என்றுதீராம்? என்னிட்டது வந்த கோமி? என்கே போவப் போகி நோம்? என்பவர்களுக் கற்றே நூற்று சிகிட்டிப் பின்னவு.

கருவானாக் கடவாலைய இல்லை வான் உள்கிடுவதா என்பத்து நான்கு நாறாமிர சிவப்பத் திராகிக்கவேண்டும் பண்ணிறைச் சுன்பாட்டிக்கிறா? ஆகவோய்கள் தாந்தாமிசுவித என்பவைகளைப் புதிந்து. நன்னா தலைவரையாக் கார்யாகாக் கருதி மஸ்பரிமாகம் என்றி ஒரு தினைய அடைத்து பேரினப்பும் அடைவதற்கிடைப்படும் போது எப்படிப் பாட்டக் கிறார்? ஒவ்வொர் ஆக்காவுந்தாந்தாம் முன்பிறுகினிற் கொடித் தொவபுண்ணியங்களின் காரு காதி எய்ப் பிராரந்துவ வினாயாகப் பிரித்துக்கொடுத்து அவற்றை

அனுபவித்தற்காகப் புவன (ஒவ்வுக்கொங்களையும் படைத்து அவற்றை அறுபாலிக்க விடுகிறார். பிரச்சு என்ன செய்கிறார்? அறுபால் ஒரு வாய் வீடு கொடுவோ யினாத்து, அது பயிராகிவொரக் காலங்கள் வாற்று. வினான்து ரூற் றிய பொது அறுபால் கொடுவது வேறு கால கோல் வேறாகப் பிரிப்பது போய், ஆன்மா சிறவையிலே புவன போகங்களை அறுபாலிக்கவைற்று முடிவில் ஓய முரு வைத்த தக்கொடுத்துக்கொடுவதுபாரிசீயப்படுவது அப்பிறவில் மில அவ்வான்மா செய்த பால் புவனவியங்களைச் சேந்தப் பூற்றிறவிகளின் பியங்கா முக்கு சேர்ந்து அவற்றிற்கொடுத்துக்கொடுவதுக்கிறார்.

இப்பொருளு ஏன் பிறுத் தோம் என்பது கெரிவிறகுவ வரா? என்பங்களை அறுபாலிக்குப் புவனவியங்களைச் செய்து மாக்கிவைய கோக்கிச்செல்லவேவைய முய நாம் என்ன கொடிப்பிறாக்குத் தரம்பட்ட பொருத்துவ வினாக்க்கேற்பப் புவன போகங்களை அறுபாலிக்கிறாம் முடி கந்தி வானது கார்க்கிகளை வெட்டி

○ வெற்றி என்னவத்தைப் பொறுத்திக் கிருக்கிறேன் ○

சலைப்பது போன்ற நல்ல காரி மங்களாக்கும் உதவுகிறது. ஆகையாக சொட்டவும் மாஸிதனை செய்துகூடும் உதவுகிறது. குத்தியையிருப்பது போல இறைவனார் தராப்பட்ட புவன போகங்களைப் பற்றிசொல்லி, நல்ல வழியில் அலுப்பலிக்குச் சிவபூண்டரியங்களைச் செல்து இறையருளை ரோக்கி மூலமேற்கிறான். ஏனையோர் தராப்பட்ட புவன போகங்களை என்ன போன்ற போக்கிலே அதுபயித்து, இறைவனங்களைத் திட்டிவந்து நோக்கத்தையும் மறக்க வேதனவப்படுகின்றனர்.

எங்கே போகப் போகிறோம் என்பது ஒரு சிக்கிப்போம், கெற்றபயிர் விளைந்த மீன் மூலங்களுடையன அடிப்படை கோப்பாற்றுகிறான். இந்த உடல் இறைவனால் அரிக்கப்பட மீன்டும் சிரங்கு இன்பா நல்லப்பகல்களை அறுபாவித்தற்காக இயாபும் செல்கிறோம். சிந்தி யுன்கன் இறைவனார் தபப்பட்ட புவன போகங்களை நல்லவியில் பயிர்படுத்தாமல் அத்துப் பாலக்கீர்மானைப் பயிக்கின்றார் இறைவனார் நாவட்டுக்கிப் போர்ட்டாஸ்டிக் கேட்டும் இருக்கும் வகுக்கும்போது நான் ராஸ் தமது பிழைகளை என்றுகின்றனர். நம்முடையவையில் மகிள்கள் நிஷேஷத்தும், தங்குபொக்குக்களை நினைவுத்துவம் கூடுகின்றனர். இயாகுதிர்த்து வருத்துவதாக போதுமான நிலைமை.

முக்கொட்டப் பார்த்துப் பயிர்படுவார்.

இந்த சோலையில் அவர்கள் படிம் அவள்களுக்காயில் பார்க்க பெரியேர்கள் குத்துவிளாங்கள் ஏற்றிவைத்து அவர்களில் மரங்கள் அவள்களுக்காய் மாற்றும் வரன் வார், இக்கார திருவாசக இருப்புகளை ஒதுக்கிறார்கள். அது வால் அவர்களின் அவள்களுக்குள்ளிருங்கு நான் வாழ என்கள் நிகழ்கிறது? இறுதியினால் இல் உலக்கு பற்றை நினைத்து வருந்திக் கொங்கு நூக்கிற அவர்களின் கிடைக்கலையுத் திரும்புவது அவள்களுக்கு மூலம் இறைவன் புக்காக்கிடுக்கிடு சொற்று இறைவன்பால் திருப்பிரீஷி ப்பாலுகிறது இங்கொர சிறு நல்ல ஏப்பட ஏப்பட யாம் ஆனாலும் சிறிது ஓர்க்கி அன்றிறான். இவ்வாறு உகபப் பற்றைத் தினக் கிருப்பி இறைவன்பால் செலுத்த அவள்களும் இப்பழுப்பைத் தீடுப்பிரி படித்தலின்பூர் ஆக்கிரோர் கூறுவார்.

இந்த போது நாக இறைவன்களைடு இறைப் பவர் மீன்கும் உலகிற் பிராந்த அவற்றுக்கீல அனுபங்கத்து வருந்து வர் என்றும், இருக்கும் போது இறைவன்களை நினைவெடு மரங்களியைத் தறுப்பிரக்கியில் இறைவன்பக்கத்தை அறுமைப்பட்ட என்றும் சாலை அலுப்புக்கிமான்கள் கறிப்போகத்தை ஓராக்காதுத் திலோம். இக்கண ஆண்டேநா-

கன் “கட்டிலத்தியாவே” என பி அதனை குறிப்பிடுக்கும் வகையிலோம் இத்திருப்புப்படிக் குதல் பயன்மட்டு வந்துள்ளது.

மரங்களிறுக்கூடில் உள்ள ஆவின் ஆவிசிலியும் தீங்கூவில் அங்கு நித்தும் பெரிதாகவிருக்கினில் சமய கிட்டசை கேட்ட ஒருவர் அவின் காலில் சிறைசை மந்திரத்தை ஒத்துவதும் வழக்கமும் இறுதி ஓராக்கில் இறைநாட்டுத்தை ஏப்படுத்தி அவரை நாக்கி செய்திசொய்யும் திருப்பு முணவரையாறும், இந்திருப்பு மரங்களைக் கூறி விராமம் வாய்ந்துள்ள முழுவதும் நீங்கே வேண்டும் என்றும்திருப்புப்போன்றை இல்லையாகக் கீழொல்கிறும் எல்லாக்குறுத்துக்குத் தூர்தாம் வளர்வதும் குவதித்துவான் அவின் நாயக்கரையில் கூறியிருப்பு மரங்களைக் கூறி விராமம் வாய்ந்து நீங்கே வேண்டும் என்றும் தீந்தமுக் கொல்லிய மரக்கத்தையும், அப்போய்கள் நினைவிற்கு வர, அவற்றை உச்சரிக்க, அவின் இறையர்திடுவதனாகி இறையாறுவான் அவச்சாபால் கூட்டும் திருப்புமுணவாக அமைந்து, நழுவிலை விளைவிப்பன்காரனாய்வும்,

வைக்கிற குட்டிமூர் கோடி குட்டு முறைகளைகளாகும் அப்போய்க்கால் அவச்சாபா மாண்மை பொறுத்தும் அனாருக்க அகழுக்க, அப்போய்கள் அவர்களின் நாய்பூர்க்காரன் பேரவை கோடிலிட்டு கந்து ராஜர் நீதி கிராமங்கள் “உன்னை நாள்மறக்கிறும் செயல்லும் நீர் நமச் சோாவேவை” என்றால்தான் மரங்களைத்தயில் எள்ளாவற்றைத்தருப்புக்கிணறு கேட்டது திற்கும் கோல்லிய மரக்கத்தையும், அப்போய்கள் நினைவிற்கு வர, அவற்றை உச்சரிக்க, அவின் இறையர்திடுவதனாகி இறையாறுவான் அவச்சாபால் கூட்டும் திருப்புமுணவாக அமைந்து, நழுவிலை விளைவிப்பன்காரனாய்வும்,

அவ்வாறு கோடிலிட்டு நினையாப்பிருவாறு, கோடிலிட்டு கீவுள்ளவர்கள் வர வேயும்க்கும் பயன்களைத் தருவதனால்கோட்டு என்று, ஆம் பான் தரும் எல்லாவற்றிற்கும் பால் வருவாறுகள் கார்வாக்கு உருவானா.

தொடர்ந்தும்,

அவ்வுப்பெணி, ஆத்திகவேபெணி, அழிவுப்பெணி, ஆத்ரவுப்பெணி, உதவுமிடாவி எண்டு மூலை பெணிகளையும் ஆக்கிரமமும் பேரவையும் கிராமங்கள் முன்னடிந்தும் செல்கின்றன இவ்வாறு இவ்வேலை இப்பேரும் பணிகள் அவைகளும் தாங்களும் தாங்களும் வருகிறார்கள் குதல் காரணம் அந்திகிழவேலையும் குதல்களும் காரணம் அந்திகிழவேலையும் குதல்களும் காரணம் இவ்வாறு கிருப்பாகவே வேலாறு புதுதுப்பட்டு வருகின்றன என்பதற்கு குதல் அடையாளாக மாதாந்த நூரால்கடர் வெளியிடு அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீகார்த்தி பிவார்டிட்டு ஆர்யா கி. கீஸ்ரானாராஜா

○ யாத்தானாறி வெள்ளுத்தால் பிறக்டால் குறுமகாணாபி ஽

சிவ வழிபாடும் சிறுப்பான வாழ்வும்

நா. நல்லதய்னி

வீரேங் ரெறியானது அன்பு தெறியாக இருப்பதோடு, வாழ்வைக் கெட்டியாகவும் இருக்கிறது.

அதனாலே, மூலமதெறி, பேரின்ப நினைவெற எமக்கு வழி காட்டுவதோடு, இங்கொ வாழ்வுக்கைக்கும் (இவ்வெலக வாழ்க்கைக்கும்) நமக்கு வழி காட்டுவதோக இருப்பதை நாம் உணரவேன்றும்,

இதனைத் திருவள்ளுவர்,

“குத்தாற்றின் இல் வார்ஸிலைக் கூற்றின்

புத்தாற்றில் போதும்ப் பொறுவ தெவள்”

ஏன்று கூட்டு வீளக்கமளிக்கிறோம்.

ஒவ்வொரு குத்தாற் கூற்றின் வார்ஸிலை, இவ்வெலக் காட்டுவை வெறுப்பதென்பதோ, துறப்பதென்பதோ ஓவ்வொரு யின்னை; அவ்வாறு கொண்டிருத் தூநப்பாகப் போனாறும் அதனால் அவன் நன்மையைடைய மாட்டான் என்பது அவன் கருத்து ஆகும்.

மனம் இருப்பதற்காக ஒந்தான் மாலிதனாகிறான். மனிதன் பகுத்திற்கு உள்ளாவன். மனத்தின் ஆஸ்வனதொன்று ஒருவன் கவர்க்கந்தெயும் காணலாம்; கருக்கந்தெயும் காணலாம். மற்றவர்களால் ஒருவன் எதையும் அடையாடுவது “நன்றாம் திறம் பீந்தர வாரா” என்பது ஆக்ரோர் வாக்கு.

ஆகவே, அன்புறுப்பிலீல வார்தாக்காரக் கொள்ளுத் தீவிரவைக் கூப்பு பிழைக்குமானால், அது வழிபாடு அடையாகும்.

விவ வழிபாடு சிறுப்புற நன்மை வெண்டுமாயில், கீலத் தீகமங்களிலே கொண்டுவரப்பட்ட மாகங்கள்தாங், கோயில் வழிபாடுகளும், அரசுசாலைகளும் ஒருங்காக நடைபெற வேண்டும்.

இந்த உண்மையைக் கிடைக்கவசம்பட்டத் தவாபிள்ளி “வார்த்த அந்தவர்” என்று சிலாட்டுதும் பெறவரட் பதிநூற்றில் தெளிவாக படித்தியிருப்பவைதுப் பார்ப்பிப்பார்.

வேளவுயிங்கள் தொருப் பாலமாத்தினா மேற்கொண்டி வரும் சிறுவர்களைச் சுற்று, மங்கையாக்காவியாகின் அழைப்பிலையை எற்றுப் பாண்டி நாடு இறுதி வருகிறார்.

அங்கே, அப்போதுமீது சமனா ராதாத்தின் ஆதிக்கம் இருந்துமாயால் அரசனும் சமனா யதஞ் சார்த்து உழூகவே “அரசனையும் ஆடிகளும் அவ்வழி” மாங்கை கோவை நெடுங்கிழந்து காணப் போயிரது.

ஒரை மாயக்கின் காட்டில் நிலைமையாக காத்துப் போன்றுதான், பட்டத்தாக்கியார், துலச்சிங்காறார் உதவியு... என் பூர்வம்பந்தக் குடுக்கையை அந்தாந்து உங்குக்கிழந்தார்

இந்துபூர் சம்பந்தமாக இப்பிபாலூறு முதலாகவே கான் கிள்ள போருது, மத்தியாராம் மங்கையாக்கப்பியாறும் நாது என்ன என்ற நிலையிலிருப்பதால் ஆனாந்தாந்துப்பீசீல் மூர்க்கொதுதார் சேக்கியாரும் ஆனாந்தமை விரார்.

ஒரைத்தின் சிறுவர்களை நான்மூறுமீண் கவிக்குணவையா வானத்தின் மின்சான்றி மங்கையில் வளர் மதிக்கொழுந்தைத்துக் கேஷக்கு போர்க்கொண்ணநாச செப்புசெய்யார் சீர்தொடுக்கும் கானத்தின் மழுபிரப்பையே கங்கலவிப்பால் வண்டார்கள்.

எனகிறார் சேட்டியார் பெருமான்-

இந்து பொல்லாத அமலைரோடு இந்துபுத்தக எப்போத்தான லிக்கும் என ஒரு சிறு மூலம் எடு மங்கையாக்கப்பியாறுத்துத் தொன்றி யாத அவதாரித்த நாடனக்கும்கூடதாரர்,

“மாணிலேர்விப்பி மாத்ராய் வருடத்தில் மாபேந்துகேடு கேள், பராவல்வாசியாரு பராவல் சங்கிலன் என்று தீ எக்கேப்பிசீட்டு”

என்று அவனாத் தேற்றியதொடு, பராவல்வான்று வெப்பு நோய் தீர்த்து, அனாவாறும், புனர் வாதம் நிசர்த்தித் தொக்கை நிலைதாட்டும் வரலாறு நாம் ஆற்றுகிறேன்.

இந்தச் சுதார்ப்புத்தில்லைதான், நாடனக்கும்கூடதுப் பொருளான்தோ வழிபாடு ஏன் முக்கியத்துவத்தை எவ்வொழுப் பொருளில்லைர்,

“வாய்க் காந்தனர் வாய்கள் ஆடுவினாம் வீழுக் நன்னெல் வேற்றுத்தும் முக்குக் ஆடுக சிருக்கென்களாந் அரன் மாமீய ஆடுக வாய்க்கும் தூஶர் தீர்வேல்” என்று தொடுக்கிப்பதிக்கம் பொடிவிளக்குவிட்டுவர்ட்.

○ ○ ○ நற சமயத்தில் உகவுவதே ஏன்கூம் எனும் ஒன்று, ○ ○ ○

விவர அருள்ளப் பெறும் போதுடு வேக ஆகங்களிலே தோகுவப்பட்டிரு நான்மாச யாகங்கள் ஒர்க்கல், ஓகாரிச் அமைதி தல், அர்க்கங்களையும் வழிபடுமுறையும் ஆரியச்செய்தல் ஆசியங்கு திற்கு வேக ஆய அறிவூர்ந்த அந்தனார்கள் அவர்கள் வேண்டும் பொதுமதால், அவர்கள் வாயாராச வாழ்வு வாழ்வேண்டும் என்னும் பொது விருப்பிலோல், “வாழுக அந்தனர்” என்கே முதலில் ஆராபிக்கிறார்.

ஈாகங்களை ஏற்காடு நாசிவாஸி வருஷக்கும் உயியாற்கள் கேவர் கள் என்றால் “வானவளை” யான், யாகத்துக்கும் பூசனங்களும் பஞ்சநிராலியங்களுத் தறுவதால் “ஆளினங்களை” யான் வாழ்வு என் வாழ்வுத்துவிறார்.

ஈக்கள் வாசரூட்டள் வாழு உலகை சேழிப்புற சீங்களும்; அதற்கு மாறு அந்தியாவசியம் தேவஷ்டப்பெறுவதால், “வீழ்க தங்கடிங்கம்” என் அதிக்குப்பாடுவிறார்.

“வாலின்று உலகம் வழங்கிவருதுவால்
என்றும்”

“கிறப்போடு பூசனை செல்லாது வங்கம்
வறுக்குமேல் வாயோரீக்கும் என்று” என்றும்
தெய்வப்படியோர் கறியிருப்பதும் போர்க்கத்தகது.

தீவி, மக்களை நங்குவழிப்பாட்டு வாழ்வாங்கு வாழுவாங்காம் நங்கிவைக்கார்கள் காதது. தீயோங்பத் தங்கடிக்கு வழிநடைரக்குவித்தும் இயற்கு நூட்டா வேந்தன் அவசியம் வாழுவதால், “வேந்துதும் குங்குக்” என்கிறார்.

“நங்களை நங்கள் வேந்துத்தாக் கட்டோ” என்கிறது புற
நூட்டு.

அந்தனங்கும் வாயோராதும் ஆளினங்கும் மனமுடியும் மன்னங்களும் ஆகிய ஆவர்களெல்லாம் தன்று அவைந்தனமிட்டத்தும், சிவக்கிருக்கு மாதான தீவ்வாவ கீழ்க்கூடாது என்பதால், “ஆழ்க தீவ்வெழுங்காம்” என்று பாடுகிறார் குடும்பங்களும்.

“திருவையாவாலது தமத்தியாய்கள்” ஆகவால், என்றும் சில மூலங்களே இருக்க வேண்டும் என்பதை விடவிட விட, “ஆழ்வான நாமீம் ஆழ்க்” எனப்பாடுவிறார்.

நூலாக்கம் நான்மாவருந்து உலகமே குடும்பம்.

தின்வாறு இருக்கும் பொழுது, உக்கும் எவ்வித இலையூரு மிக்கு நடைபெற்று; மகிளன் இசுப்ரக்கங்களைப் பெற்று, தூர்த் திட்கி வாழிவைக்கும் என்றும் கூறுவதைப்பாரல், “எவ்வகும் தூர் திர்க்கவே” என்று திந்துமிரி மலர்க்குருளிலோர் திருஞானசம்பந்தகர்.

இங்கிதமாக, சௌவடிநிறை, சிவதெறியை, கைக்கொள்ளுவோர் அறிய வேண்டிய முக்கிய மொற்பாடுகளை முதலாவது பாடவிட்டு சொல்லி, அவற்றின் விரிவாக்கங்கள் ஏனைய பாடங்களைப் போன்றீப் பநிக்கந்தத நினைவு செய்கின்றார் இஞ்சுவிவாழ்பந்த கவாரிக்கு.

வா/நி. அந்தனர் வராஸப் ஜான்ஸ்
லார்க் ராஸ்பான் வேற்குமும் ஒன்றுக்
ஆட்க இறைத்தியவாம் அப்பு நாமேய
நூட்க ஷாய்க்கும் துயர்க்கக்கவே. (தேவாரம்)

நீநூட்க ஷாய்க்கும் துயர்க்கக்கவே. நீநூட்க ஷாய்க்கும் துயர்க்கக்கவே. நீநூட்க ஷாய்க்கும் துயர்க்கக்கவே. நீநூட்க ஷாய்க்கும் துயர்க்கக்கவே.

ஸ்ரீராமசிந்தனைர் வாக்து

ஸ் இறைவனை அங்குவதற்கு ஏதாவது நூர் உயர்க்க எங்கிலையைக் கைக்கொள்ள விரைவும்.

ஸ் இறைவனிடம் மாங்கை ஸுதூக்கப்படுக்கதாடுவ் பெரிய பெரிய பேச்சக்களைப் பேசுவதால் என்ன யான்?

ஸ் முக்குணங்கவாயும் கடக்க பக்தர்கள் எட்டோறும் பக்தியே ஓவியே மூழ்கித் தின்காத்திருப்பார்கள்.

ஸ் இறைவனை அங்குவதற்கு விவேகம் கொடுப்பியோம், அடியாரம் ஆலோசனைதான் வழியாறும்.

ஸ் விவேகம் ஏற்படாவிட்டால் சாஸ்திரங்களின் உட்பொருள்கள் இருப்பது உணர்முடியாரது.

ஸ் அநிகாரகப் பாத்திரங்களியோதும், கர்க்கம் செய்யும் பத்தி வந்து விடுகிறன.

ஸ் கன்றுக்குடியின் பின்னால் நூய்ப்பச ஆர்வத்துடன் ஏட்டாடிச் செய்யேற போல இறைவனைக் காண்பதற்கு மனம் துடிநுடித்து ஏங்க வேண்டும், இறைவனுக்காக அருவேண்டும் இறைவனின் காட்சிக்காக உள்ளத்தில் ஏக்கம் ஏதுமாலால் பித்தும் வியதத நினைவாற்றுகிறது இறைவனை அங்கு சீவுகளும் என்ற கூறக்கும் இருக்குமானால் பிரசயம் அவனைத்துடைய முடியம்.

○ நீநூட்க ந் உதவியதை நினைக்காக,

சந்திதி வெண்பா

உப்பிடி மணிப்புவை

பத்திரியூ யில்லாவன் பாலறைக்கார் சொஞ்சலைகளுடேரா
புக்கியய வீரிக்கூவிடு புக்கியைகள்தோ - திற்கமெண்பாற
சுற்றுங் கனியாமர் சுந்திகிழவில் மற்றுவருட
ஏற்றுக்குடான் செய்வ தூரை.

செய்யவெல் வேள்முருகன் செந்துபிழின் பார்முருகன்
கூயைமெலாற்ற சுற்று மயிள்பூருகங் - கூயமெலாற்று
வெள்றாடு மாழுருகன் சிறுவை சுந்திதோவிடு
கிண்ணராடு பிண்ணரா கிதம்.

சீரேறு சுந்திதியிற் சேவகனார் ரூஸுயாட்ட
கூப்பூ வேற்றுக்கு குருபாலூன - வேற்பூறு
மெர்பாவுக் காட்டுப்பா... வீணாவுடோ யேத்திடுதி
செய்யதுமிற்பி பாவாற் ரினம்.

ஶேரு பிட்டாவனத்து நீக்கி பெதாடுயிலைநூல்
ஷூ மயில்குரத்தெகு கோவிடியுடை - மாருந்
நுவையபீப்பால் யென்றுள்ளத் துஞ்சுவதென் சென்னி
நீலாவாயில்வாச சுத்திதீக்கிள் சௌ.

பாஞ்சாராவ் பொடிப் பாவசமுற் துட்கிச்சுது
கங்காரா முன்மலர்த்தார் காண்பதென்றோ - கங்காரா
போற்கொன்கு சுந்திதியிற் புண்ணியா பாங்க
தெருமிழோங்கு ஸெப்பியேன் பெறாதுத்து.

வால்தேறு நீர் மலர்த்தார் புரங்புயத்தோக்
வால்தேறு சென்றகுறு மாண்மாங்கமருகந் - காங்குது
கெங்குதுகவிப் பேன்காதுப் பெப்பு வரிவாஸீடு
நங்குறுவிட குடும்பாய் நாம்.

அந்தியன் பிழைப்பாறுத் தாண்டருள் வேலைடுத்
மெற்கிதுபிழூர் சுந்திதியிற் தேவா - வெளியார்க்
கிரங்கி வீறாவாக விக்கஸ்தி துஞ்சேபால்
வரங்கொடிக்குந் கெய்வமூன்தோ மஞ்சு. [வளரும்...]

அனியப்படுவது அறிஞ, சுவாப்பாடுவது அனுபவம்.

திருவேம்பாலை காட்டும் விதமினிக் வகுப்பிலை

நாளைக் காலம் மோபால்திருவேம்பாலை

திருவேம்பாலை அவ்வது கொஞ்சம் வரையானாகக் கிறுமாறும் பிரமதேவத்தும் அறாடி காண முடியாத ஒவ்வொரு மாலை வழியாக கூங்கி நின்பால் இனங்கள் அவன் உன் குத் தலையை அடியில் என்று கொத்தும் கொலை டாலும் கால்கறுக்கும் கால்களைப் போன்றுள்ளால்கும் தலையை எரக இருப்பவானால் அங்கோரு கேர்ந்து கீழும் பாடு ஏன்று கூறி முடிகின்றான். இவ்வளவிலூம் பேசுவது போல் பேசி முழு

அளவையும் நாம் சிலைகளையும் கெவ்வித்திருப்பது கேட்டுகிறேன். இப்படித்துமிக எழுப்பும் பாடல் கள் என்றுக் குறிக்கின்றதென்றால், மாலை திருவேம்பாலை அந்தாலும் நாம் கொல்கும் மயிருளை நல்வழிப்படுத்துவது இதை விட அவன் நாம்பே. அந்த நாமத்தைக் கேட்டு அவன் அந்த வைப் பெறுவதன் என்பதை மால்கின்கவாசகம் போன்றுக்கூக்க கண்ணிட விடில் எழுப்புவதை உவமாக்காக் காட்டி நாமை நல்வழிப்படுத்துவதற்காகி.

“ முன்னைப் பழும் பொருட்டும் முன்னைப் பழும் பொருட்டும் முன்னைப் புதுமைக்கும் போர்த்துமைப் பெற்றிருக்கிற உன்னைப் பிராஸாகப் பெற்றுவன் சூரியோம் உன்னையார் தாங் பயிற்சிவாம் ஆங்கு அவர்க்கே பாங்கவேறு அவ்வைப்பேர் வங்கனாவி ஆவார் அவன் உக்கு செய்வன் பூர்வே தொரும் பாய்ப்பெணி போய்வாம் இன்ன வளையே சாம்சீகநிர்காரன் காங்குதியேவுல் என்ன குறையும் ஆபிவாம் எனோர் எம்பாவாய் ”

கன்னியர்கள் இங்குவரை இந்த எவ்வளறுப் பொருட்டில் இன்றைந்தெல்லையில் பாடுவதற்கும் காரணம் இருங்கிறதே காலை வழியாக சிறும் கல்லை காலையை வழியாக எந்த ஆண்வைகளைக் காட்டி ஆண்வைகளைக் காட்டும் அவனை

வெள்ளுத், கற்றுத் தாடுதேயிடுக முழுப்பெற்று வேலைடுமென்பது. பாடல்க்கூடி கொழிப்பர் ஆவன் வருஷ மனையாகாத ஏழை மகனிர் என்பது புலவராகின்றது. இறங் வான் பழையோர்க்குடி பழையமயான

(நாளைக் கால இடத்தில் அமுபையைம் இருக்கும்)

வன், புதுஷமக்குப் பூசுஷமயான வகு. இதற்காகப் பிள்ளைகளைத் தலைவண்டியும் பொறுத்திருக்கும் நாய்கள் விவச் சுப்பியார்ஸ்கு அடிக்கமயாலோக எல்லிருார்கள். ஆனார்கள் மும் கணவர்கள் என்றும் இருங்கிறபர் செய்து கொள்கின்றார்கள். இந்த வருள்களை இலைவன் அவ்வித்து விட்டால் எதிர்க்கும்போது குறை விவச் சுப்பியார்களே கணவண்ணாக வேண்டும்.

இலைவன் தகிள் நல்வரும் கான் இலைவானந்து அற்ற இல்லங்கள் இலைந்தால் தான் அது நல்வற மாறும். “தெய்வம் தொழுான் தொழுநன் தொழுதெழுங்கள் பெற்றியெனப் பெய்யும் மலை” என்கிள்ளார் வள்ளுவபி பெறுத் தலை, சிறந்த விவாதியார் ஒரு வரை வசந்தகைத் துளைவளை கப் பெற்ற ஒரு பேண்ணிற்கு தெய்வ வழிபாடு தேவையிடுவதை அடியாவுடைக்கு சுருக்கின்ற வேலையே தெருவிக் கேளவா ஏப் பின்னாலிக்கின்றது என்பதை வள்ளுவரும் மன்னிவாசகப் பேஞ்ச மாலூப் பேண்பிப்பான்மாகக்கூறி யுள்ளவை தெளிவாகின்றது. அங்பர் பலி சொய்ய என்று ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால் இன்ப நிலை தானே வந்தித்துதூந் பராபரா பராபர என்கிள்ளார் தொழுநனை வர். இப்பெண்களும் நாள்கள் அங்பர் பணி செய்ய வேண்டுமென்றுக் காங்கள் பாலி பூர்வுக்கு

இலைவன் அங்பருக்கே உரிய காக வேண்டுமென்றும் வேண்டுகின்றனர். தமது பெற்றேரார் இலைவன் அங்பர் அல்லா நாருக்குத்தம்மை மனாம் செப்பு கொடுக்காமல் காத்தார்கள் வேண்டும் என்றும் வேண்டுகின்றனர். சிவபெறுபானுக்கு அங்பரிக்காக இலைவருவர்களை முன் கூட து பொவில் நேரிடுமேர எஸ்பது இவர் அச்சரம். நான்கூக்கீர்த்தின்களை உணர்கே அண்டக்காலை என்று அன்றை அபிழூந்திசால் புதுக்கும் எம் ஆச்சந்தால் எங்கள் பெறுவான் உணக்கு ஒன்றை கொடுக்க விரை அண்டார் அல்லார் தோல் செருதக எம்கை உண்ணிரு அல்லாது எப்பண்ணியும் செய்யுற்க என்று காரிகர் அங்பர் பணியியும் அபிய தெய்வை சேவல்யே என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதோடு விவச் சுப்பியார்களோடு ரேஷ்டு வாழ்கின்ற காழ்பே நல்வாழ்வு காட்டும் பேர்க்காப் வசந்தாகும் என்பதையும் உணர்ந்துகின்றது.

இயற்கை அழுகை முதல் செயற்கை அழுகையும் இறுதி நற்பண்புகளையும் கடிபிள்ள தின்வாரையையும் தன்னிட நிதி தெருவுக்கு அபிநுக்க தேவைத் தொழிலிலை பார்வையும் பாருவமகிளாராகுத்தி நலது ஆற்று, அலிவு, ஆற்றல் அத்தனையையும் தலது உளம் கண்டந்த காறு கணவன்னுக்கு உடையமயாக்கி தங்களை அவ-

தூக்கிக் கொடுத்து அவனோடு சங்காசநாடி விட்டு கிண்ண ராமன், இதுவே சிறந்த இல்லாவளின் கற்பண்பாகும். ஆனால்கூவப்பிரவனா என்கினும் இவர்களைவத்துடையவும் வரக்கூடிய மாவித்துத் திருப்பூர்க்கூவும் பாடிய மகாவிளாசக நுழைக்கும் பெண்களை ஆட்சியாவாக்கும். ஆஸ்திவாணத் துவனை வணாக்கிம் வைந்து வாழ்ந்தான் பூராக்கும் அவனுக்கே தொன்றி செய்து இளைவனதை பாகார வித்தங்களிற் சுரவாதகிப்பாடும் வேண்டும் என்பதை விளக்குவின்றார். இதைத்தான் அப்பா அடிக்கரும் தன்னன மற்றுமான தன் நாமப்பெட்டான் தனவப்பட்டான் நான்கை தனவவன் நானோ என்கின்றார். ஜீவாத மாவும், பாராதமாவும் இவனை கிடை நினைவைக் கிறுபோல் போன்ற பேரினையாக நமக்கு விளக்குவின்றது.

மாய இருங்கில் மகிழ்யங்கி அந்தநான உறுத்தத்தில் உழங்கு கொண்டிருக்கும் நம்மை தல் வழிப்படுத்த அவதாரித்த மனி வாசகர் கூவனாகத் தூபிக்கூவுமே காலத்தைப் போக்காமல் வினா

நூக்கொரு மநுநாக, வேத விழுப்பிள்ளாருவன், கண்ணுக்கிடிய பாவனை, பாராத்-கிடந்துவளம் பெக்குருகி, இஷாருவன் தெர்லீக்கந் தடாகமாகிய அருள் கூவாகிய மூடிலி ஸுந்தாவு நூம் போற்றி க்கிவாது ஒரு அருள் கருக்கவல்ல தில்லைக்கார்த்தவின் போக்கவர் சிருவடிக்கூவும் காவணவாம் என்ற பேருந்துவும் அபக் கிடந்துவம்பாகவும் மூலை விளக்கியுள்ளார். கிறநிதிப்பெருந்துவுக்கடல் தீந்துவர் தீந்துவ இளை வூந்து பீராக்கார் என்கிறார் வாய்மூலாக பெருந்துகை, எனவே பிறந்துகண் பயன் பீராக்கார் சேர்த்தே என்ற பேருந்துவமையை மாவங்க்கவாகக் காவாரிகள் நமக்கு உணர்த்தியுள்ளார். இரு வெள்ளபாவைத் திருப்பாவாயிய இதுதெய்க்கக் கிடுகாட்களில் வைக்குறைஞ்சுவில் தூண்டி நீக்கி எடுத்து, பீராடி, நீராடி, ஆதி யுட அந்தநூம் இவ்வாய அரும் பெநும் சோதியைப் பொடுப்ப பாலிக்கு, இகைநீரி, ஏக்திப் போற்றி எழுபூம் மூடுவளிமாகத் தெய்க்கப் பெருவாமல் வாடி வேராகாக.

ஆற்றும்

- + நூற்கிர்கார், விடாபுயத்தி இவை இரண்டுமே வெற்றிப்பாங்க யில் முங்கேறும் இருசக்காரங்கள்.
- + ரெஸ்தம் வண்மைச்சக்கரம் போன்றது, இன்பமும் ஆன்பமும் வாழுவின்சில் மாறி மாறி வரும்.
- + வாழ்வின் அறுபாவத்தினால் விளங்கும் வனா பழவெர்வி என குட்கும் முமிழோழிமாகத் தொன்றாது.

பன்னிரு குத்தாய் போற்றி

கந்திதிதங்கள்

“ செந்தில் நாட்டை தெல்லாவை வாய்வி
ஏற்றதம் மகிழ்ச்சி தொப்பர் குக்கே. ”

ஒன்று தேவராய கவரமிகள்
திருமுகுகளை வாட்டத்தில் வளர்க்கு
கிட்டார். திருச்செந்தார் முடிக
விள் “ ஓருஷை வாய்வுர் மக
விர்க்கு வதுவைப்பட்ட. ” என
மகிழ்ச்சி தெல் தாய்ஜார் ஒழிய
தேவவத்துமிழ் முருசு அருட்பை
வரிக்கு அப்பெருமானின் ஒரு
திருக்காமானது தெவர் கவகத்
நில் தெவமகன்ராண் தெருவை
யானை பாராநக்கு மணமாலை
யூங் கூடி அஞ்ச, என் மும்
விழுவியபொருள் வழக்கம்பாறா/
பாறங்களைச் சுபையானின் திருமுக
காந்துப்பட்ட திருச்சிருக்கல்லாமா
பத்துக்காப்பீன் வேலைப்பீப்புறு
தூங்காறு.

“ பத்தித் திருமுகம் ஆறு
டண் பன்னிருதோற்கங்குமாய்த்
திக்கிட்டித்திகும் ” திரு. அமுதசும்
திருப்பெந்தார் முருசுபெருமா
னில் ஆறு திருமுகங்களுக்கும்
இனிது இசைந்த வாண்ணம் அப்
பெருமானின் பன்னிரெண்டு திருக்
காங்கங்கும் அரும் பெரும் கறு

காங்க செய்துகளை ஆறு நி
அரு காலி வீரால். “ கல்லைப்
விளக்காது கல்லியாக்கித் தன்
காங்களை வெள்ளத் ” தெழுத்தும்
அருங்க வாண்ண திருச்செந்தார்
முருகன். ” ஒருக்காடி முத்தம்
தேவனிச் கோரிக்கும் கடற்
செந்தில் ஓச விடு ” அனுபுக

○ அந்துஷ்டா பெருமோக்கத் தங்கவாகக் கொண்டிரு ○

சுவாமியின் பார்த்திரங்கு திடுத் தூண்களின் அறிசுறுப்புக் குறுட் மிசுவுக்களையும், “ ஒழிலை சுல்லைக்கருமின் கலை ” வராம்பிஸ்தீர் ரும், மேல்வெள்ளாகம் கூ... ரும் தேவ்வத் தாஸ்பூர் வரிகளுக்கு “ அங்கெனும் ஆறுக்கூராது பூரா நன்புவுக்களால் நி ” உதி, “ அரும் பெருக் கார்த்தி பெரும் பெயர் ” முநுக்களை, அவன் அருளாலீல அங்குதான் வராய்கி, வேங்கடி யாக்கு ஏத்தும் சீர்ம்மனச் செல் வர்களாகிய பேர்ம் யா ஸ் களைத் திடுப்பெற்றுச் சூறுமூக கவாயியில் ஓராறுவளர் பெரு மூய்யும் வள்ளையு அங்குதாங்குது ஆத்துப்பட்டுத்துவிள்ளார் திருமுனு

காற்றுப்பாட ஜுகியீர் நக்கிர ப்ரதவநாயகோர்,

“ சிதாங்கப்பரால் பொரு வாக்கை திடுத்துக்களின் பெருங்க கருவண்ணய உணர்த்தும் நக்கிர ஊநில் இவ்விஷதீயதிருப்புறைய பைத்துமிழ்ப் ப்ரகாஷிக்கண, “ சுர மனி போட்டத் திருநாமலைக் கால்களி காட்டுங்குதலி உடுமை ” என்பு வறத்துநல் பேர்வால்பு பொன்க நுதி உணர்ந்து, “ ஒரு வட்ட காரபுறையே நன்னா நம ” என்கித்துப் பூர்வமிஸர் போற நிதி ஆதிஸ்தும் புத்தபிரத்திரி நூம் இக்கிட்டும் பெருங்கிரு ஆளின்தாலால் கந்தப் பெருமூ ஜார்ம் அறிக்காமலின் பூருங்களைய

“ ஆத்தரங்கு சரங்களிலோவால் ரூருப்பி யத்துக் கடியகுஞ்சு, கறிப்புக்காமம் கணத்தில் செர்த்துக் கண்குமிரு மணக்குவீர ”

அருள்ளூடு பெரும்பீர் ஆ, ஆதெழுக்கை கீல நினைக்குது. செகிப்புத்துகுது நெற்புக்களில் நிறுத்தும் இருத்தி பெருவண்டுகளைச் செய்யும் வள்ளைம் திருவாய் மவர்ந்தகானியா குருமாய்வியாய், நங்குராக்கீர, வித்தநக்கித்தர் விவப்பைக் கவாலிகள் விளம்பிய .

வாய்வைம் எங்கும் வேவளிங்கமை மாய்த் திருக்காப்பியத்தும் பூஜீ பெல்வச்சந்திக்கணவை, இட்டுப் பொம் தீராயாறு வண்ணிச் சுப்பிரியாவனபோ, நான்பூர் நூணை என நம்பித்தொறுக் கிம்பல்லி பர்களின் கணக்காட தெவை போய்,

“ தன்மிக நிமிவாத் தவங்களாக கொண்டு சந்திதி பாப்பங்கூபு ”

சரங்கங்களையும், சுரங்கியாபகரசர் மீண்டும் பூஜீ பெல்வச் சுந்தித்தச்சுத்தனை,

“ தீராத விவைகீர்க்கர் சிக்குல் கொண்ட தீராவை மயிவானாலைச் செத்தி வாங்க ”

○ கற்றுதிதல் என்பது, உலகத்திலை ஓடுதலாமல் என்பதாலும். ○

வாழ்த்தி வான்களை அபிமீற்றாவின் அயிப்து செய்யான முரண் பேருங்களுடையானாலும் போற்ற உங்கொமாக. ஆறுமுத்திர்ப்பிரும்பாவின் பங்களிரு திருக்கருக்களின் பேராகுடி செயல்களைப் பற்றிய நக்கீர வாரின் பேரின்பத்து விழிப்பு ஏவாகின் இலவச:-

விளக்கிசெல்ல மாயின் ஒயர்க் கீக்கீலை தொருங்க
உக்கஞ்சி பேசர்த்திய தொருங்க
நலங்கிப்பு கலிசிக்கத்துக் குறங்கிச்சிலை அண்டுயை தொருங்க
அங்குங்க கடாள நிதுங்க; திருங்க
தூரிகு வட்டட்டோ வட்டக்குங்காத் தீபிய, ஒருங்க
நார்வியாடு விளங்க, ஒருங்க
தூரியாடு போற்ய, ஒருங்க
க்குநிதி தொருங்காடு மீமிசைக் கொட்டி, ஒருங்க
பார்ங்க பறிமனி இரட்ட, ஒருங்க
கீஷ்டிற விசம்ப்பு மாயிதுவி பொறுப்பு, ஒருங்க
வாய்மர மக்கிர்த்து ஒருங்கால ஒட்ட.

தீர்மேல் அநுகமிகு கங்க
வங்காலி கேவங்கால வெளியிட
டாகிய திருமுருகாற்றுப்படை
விளங்கவார ஆசிரியர் “ ஒருங்க
வாஸ் அராமங்கிர்து வாதுங்கால
ஞடி ” என நக்கீரமுனிவர் ஒத்தி
அநுகமிய திருவாக்கிர்து “ ஒருங்க
வாய்மானநு செது வேக கதி து
மட்டங்கும்வருக்கு மானாரங்கம்
ஞடி ” வாய்ப்பொருள் காறு
கிண்ணார், நாக்கிரி தீநாந்தாயங்கார
பாவங்கால் சேஷங்காலம் பாவங்க
நாட் போதும் பங்கங்கிர்தும்
ஶோத்து பந்த கமிதிற் பாரத
நாற்கால ஆறுமுத்திர்ப்பேரும்பாவின்
நால்குரு திருக்கருக்களின் போது
நால்கு செயல்களை உலகிலாக்க
வாய்மம் ஆக்கிலகையாழி அழித்த
ஏல இளமெய்யங்களும் எந்

பீப் போதுமி உய்யும் வார்க்காம்,
ஙாக்கிவங்கம் தீந்துங்காலம் இந்
முருகாற்றுப்படைத் தெய்வங்கற்
கிட்டுங்கவாரங்கபார வர வர ம
பரம்பரி பாவங்கபக்கி எருப்பி
ஏங்கர்கு போக்கித்ததும்ப, ஆறு
முரக சுவாரியின் பங்கிரு தீந்க
கருக்கவின் எவ்வங்குதற்கெட்டா
அப்பொருட் செயல்கள் பார்தி
நக்கீரங்கர் ஒரி அநுகமிய சுரை
கீரிய திருக்கூறி அசீமதாச
நெந்துமிழப்பா வரிகளைக் கற்று
வர். விளைநுந் அது கெல வர ம
போற்யியுர்வு ஒத்த மொழி
யாகிய ஆக்கிலகையாழிலை இன்
வநுங்கறு மொழிபெயர்த்துள்ளார். போற்றுத் தீர். செயங்
ஙாம்பார் அநுங்காலம்.

எந்க ஒரு சுப்பிரதீம் தங்கை செய்வாரே.

One arm is raised to guard the sires that move in the heavenly sphere, one arm yields the elephant-goad one arm rests on well-clad thigh two arms whirl the lance and beauteous broad shield, one arm on the breast shines, one with garlands is decked, one arm with armlet decked is waved aloft, one arm tolls with double peal sweet bell one arm sheds plenteous rain from the dark blue clouds, one arm crowns celestial maids with wedding wreaths.

ஈழிர்த்தி. - வாழ்ப்பொன்று கிழவதோன்றன் சமீப வெளியீடாலேய மூலத்திருப்பதற்குத் திரட்டின் வெளியீட்டேபேற்றுவதை வாண்ணாம் திரும்புநராற்றுப்பாட வரிகள் இச்சிறு ஆக்கந்தில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

இது சமயம் கூர்மபுத்திரரும் தூந்யோதனத்தும் பேராந்திர நாடிடங்களும் கற்றில்லார்த்து நல்லவர் மார? தீவிரர் மார? வன்புறாருக் கல்லர் ட்ரிப் பூரவன்றார்கள். அப்படி அவர்கள் வர்த்துப்பிரச்சனையினுக்கும் பொருத்து கண்டிரார். கடைக்காரன் கண்டியின் வாசலில் இருங்கும் வந்து மின் ஹார்கள். அப்போது அவன் பூரு ஆட்டை பொட்டிக்கொண்டிருந்தார். அது மூலிகீயாதனத்துக்குத் தலைநாகப்பட்டது. தர்மபுத்திரர்கள் பொறுத்திருந்து பார்க்க முற்பட்டார்.

மாமிச்சுவத வெட்டி எடுத்த கருப்புக் கல்டக்காரன் வியாபாரத்தைத் தொடர்ந்து முன்பு, ஒரு சிறு மாமிச்சுத்துண்ணடி சாலையில் மிகுந்துகள் காப்பிடியும், இக்கிளைச்சு வளர்வதைக் கூற ரயில் பறஞ்சுகள் சரப்பிடவும் எடுத்துப் போட்டான். அதைப்பார்த்து மீண்டும் தீவிர போராணிகளைப் போல்திடுப் பாரியதற்கு வங்கி இருந்தால் நாலும், அதிலும் தர்ம சித்தங்களையுடன், தலை கட்டுமையின் தலைமுறைத்து அவன் இயங்குவதைக் கண்டார். அத்த குடும்பத்தை நாமும் வழங்காரன் வாழுவதையே விரைவித்துடை.

ஆகவே, பொறுத்தாக போவினால் வாரியாக கருவன் செய்யும் காரியத்திலிருந்து அது நுழைதா? எவ்டது? என்று முடிவு கொடுக்க வேண்டுத். ஏத்தன் காரியத்தை விருவர் விஷ்வாசமும், தர்ம சம்கங்களிடத்தும் பொறுப்பு ஜும், கவுது கட்டி வரைய அது என்று உணர்ச்சு அல்ல செய்தால், அது கவுதாகவே ஆகாது. அதுவால் பாவார் என்னவென்றும் இல்லை.

○ அடர்கழும். கூறப்பட வேண்டியதாற் கத்தூசி செய்கிறீர்க்கப்படும். ○

“ வாய்மை வாய்மை என்று ”

அவைகளை விடத்தோன் உருத்திராக்கத்தின் சிறப்பு

வெள்ளி க. சுதாஸ்கா

இவ்வாலி குறிக்கும் அடையாளங்களைச் சில சில்லாம் கால பர். ஒரு நாட்டின் கொட்டிய-சில்லாத்தை வைத்துக்கொள்ளவிட அந்நாட்டை அறிவிது பேரவைச் சில சிக்கங்களை வைத்துக் கொண்டு இவ்வாலி அறியலாம் அந்த வளையில் சிவ சின்னங்களுக்குருத்திராக்க்கும் ஏன் விவரங்களைத் தொழுது விடுதலையானது வியர்வை. மற்று முதலியலறநால் சில வேளைகளில் மனத்து நோயாதும் அவற்றால் மறைந்து போகாது எந்தெந்தும் நியாது தீர்த்திராக்கக் கூடிய சின்னம் உருத்திராக்கும் ஆறும். “ ருக்கிரன் என்பது சிவ வெளையும் அக்கம் என்பது சின்னங்களும் குறிக்கும். என்றே. ” ருத்திராக்கம் என்று சிவ பெருமரனால் கனம் என்ப பொருள் உரும். ஆல்மாக்கள் (உருத்தை) படுத்திற்ற இன்னைகளைக்கண்டு இராக்கல் சொல்லுவனின் கண்ணரித் துவிக்களே குஞ்சிராக்கப் படும் என்பதை அறிகின்ற நாம். “ தெவர்கள் ஓரிடுரக்குத் துப்பர்

களாலே நங்களுக்கு நிகழ்ந்த அன்பத்தை வீண் என ப்பாஞ்ச செய் ஆ சென்ட பொழுது, திருக்கலையைப் பகியுடையாரின் மூன்று திருக்கண்களினின் மூம் பொழுதிக் கண்ணரித்துவியலீ உருத்திராக்கம் ” என்பது பூர்வ பூர்வாரூபங்களை அவர்களின் வந்துதான்தாம்.

ஒரு வளையேய காலக்குத் தலைவராகவுடைய ஒலி மகாஸ்த மஞ்சள் அனிவாதும், திருமாஞ்சல்மீட் நாப்பதும் முறையாக நிதிப்பது பொவச் சிவ பெந்தாரங்களைப் பரம பதியாகக் கொண்டு வழிபடும் கால சமயத்துவங்கள் மாவட்டம் “ பூச வழி வெந்தலே ஆ பூசன்பது கண்டு வையுமென்றும் ” சிவதுஷச செப்புவுரக்காது உழுத்திலே உருக்கிராக்கம் நிதிலாபாட்டால் அந்தப்பூசையைப்பாமசிவன் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார் என்று கருதப்படுகின்றது. எங்கே சில பூசை முதலியலற்றாக செல்பவர்கள் கட்டாயமாக உருத்திராக்கம் நாத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று உறுப்பாடுகிறது

நல்லாற்றுப்பேர் பேரு அவ்வழி வெள்ளங்களிக்கு.

விவரவளின் திருவாவடி பேர்த்
னில் அதிகாரியாக விளங்குத்
உருக்கிறார்க்கம் ஆனது அந்த
மணி, தாழ்வடம், கல்வகனி,
கண்ணம், அக்ஷமணி, சிவமணி
முதல் மீத பல வெயர்களையும்
அன்றை கூடப்படுகின்றது. இவ்
உருக்கிறார்க்க மணிகள் ஒன்று
முதல் படிவெறுவதாயாகவும் முன்கூ
களைக் கிடைக்கின்றன. சிவத்
இருபத்தின்த்து வரவாயான மூன்கூ
களைக் கிடைக்கின்றதென்பதை
ஏனென்றாலும் அதிகேள்வ
தான் தந்தரசியான, மூன்கூ
பராமியன் முதல் சுறுப்பியம்.
அதற்கென்ற காரணம் பலர்
ஐவர். இதற்கு அத் திருமா
விள்ளை, டஞ்சியான என்றிய
முதல் சுற்றுவர். ஏனிலும் இவற்ற
மிக ஆழகாகவிரி சிலபேருமா
வில்லை கூற்று திரு முகங்களையும்
அது முக மூலி முநைப்பிடித்
மாலையை கூறு திருமுகங்களை
முதல் குறிப்பிடுவது. காலங்கள்
கூடுதலாக அதிக முக உருக்
கிறார்க்கத்தையும் கொண்டார்
அப்புக் குருத்திராக்கத்தையும்
அவளில்லை. குருத்திராக்கத்தையும்
காரு, குழுக்கு, மார்பு,
புய்பு, சூர் ஆகிய உறுப்புகளில்
அவளிடிக்குக்கூறாதும். சாலைய
பெய்புக்களில் அதனை ஆகவிட
திட்ட குற்றபாறும் என்பத் தானோல் காலை
கூலை கொருக்கும் பொது அவர்களில்
அவை மைய நூல் கூறுக்கிற
ராக்க மாலிகார்த்து என்றாவிக்கூல்
ஏற்படிநூல்கிறது. குடியிருப்பு
நில மாலையும், தான் காரி சூல

மூப்பத்தராஜ மணியும்,
காதுகாலியே இங்கொரு மணி
நிம் அல்லது காறு கொல்லுமை
மூம், காந்த்திரே முப்பக்கிழங்கு
மணியும், கொக்கிரீலை உல்த்தகளி
பண்ணிரண்டு மணியும், மூலை
ஏளியே தலித்தகளி பறிவாறு
மணியும் கொராய்ட மாலை
களைக் குறித்து வேண்டும்.
உருக்கிறார்க்க மாலைகளைத்
நாரித்தும்போது அதன் எல்லையை
நாவு நாவுவ்காந்தகுத் தக்க
நாய் இருக்கும். அவையிலேதுரிக்
நூம் மாலை காலைப்பின் அளவுமின்வ
காலை, மார்பின் தாந்துக்கிமாலை
பிடிமுதல் கொப்பூர் மாலையும்
ஏவ்வாறு, மார்பு ஸ்ரூபாயான அவை
ஏன்றாலும் இருக்கல் வேண்டும்.

பட்டிராஸ், தங்கம், வெள்ளி,
பிச்சுங்கள், பெட்டு போன்றவற்ற்
விறும் மாலையைக் கொர்க்க
கலைக், ஆணால், ஒது உருச்
கிறார்க்க மற்றுறவுமணிகளுடைய
யெழும்புத் தொடுக்க பெட்டக்
கூராது. இதற்காக திட்டமிட்ட
போன்று, ஸ்பாதிகம், பெரான்,
மணி, மூத்தி, நாமங்காயான
போன்றவற்றை விருப்பத்தை
போர்க்கலாம். மேறும், மாலை
களைக் கொருக்கும் போது வீர
வாணான துணைப் பக்கங்கள்
இப்பண்டிக்கும் பொன், வெள்ளிக்
கலைத் தகடுகளை இவைகளுக்க
வாய், ஆணவு, அவை உருக்
கிறாக்கத்தின் பெரும் பகுதியை
மணாக்கி அடரது உடைத்தி

ராக்க மாணவகளைக் கோர்க்கும் போது பட்டிசாட்சர மாதிரம், பொதக்கிரங்கள் என்பவற்றை ஒதுக்கி வேண்டும். உருக்கிராக்க மனி க்கள் அனியும் போது சிவாயநம் என்று நிறைந்து ஒரு முப்பிலால் என்று காட்சித்துக் கொண்டு அவ்விதன் வேண்டும். சில ஏவ்வளவும் என்று, கடவுள் நடந்திருப்பதைய எவ்வும் இவ்வாக்கிராக்க மான வரினால் அனியுமார், எனிலும், உருக்கி பாக்கம் செய்யும் சிவாயநம் தொடர்பு எவ்வளவும் போக்கலாம்.

வேலங்கும், நூயில் கொள்ளுதல், மாசலம் செய்குல், ஆகேவாம் முதலிரு காலங்கள் ஆம், உலங்கிள் போதும் உஞ்ச திராக்கம்தீந்தல் ஆகாது. காய் பிள்ளையில் பேருப்பிக்காக உஞ்ச உண்பறுப்போல், சிலவிரும்பாவே காந்திராக்க மான க்காக எனில்கிருக்கிறார் என்று கூறு) படுகின்றது. இவ்வளவு, உருக்கிராக்க மாணவகளை அளிவதால் எவ்வளவும்பட்ட பாலங்களையும் போக்கலாம்.

சிவான்வங்களைத் தரித்தில்லை போர் சிவாந்தியார்கள் என்று போற்றப்படுகின்றார். சிவாந்தியார்களுக்கு இவக்களைம் உறும் போது “ ஜாம் க்கா டி க்க ஆவட்டுப் பந்துக்கேயே ... ” என்றும் “ மாகிளாதமணி தில்லை மேனியேக் கூச்தநு போல் உள்ளும் புக்கிராக்க... ” என்றும் சேக்கில்லை கூறுகிறார். அதாவது “ தியானத்துக்கேய ஜாம் ” என்பதற்காக்க “ உருக்கிராக்கத்தை அனிபவனே உருக்கிராக்கான்றை ” என்பது தெளிவாகின்றது. திருதாவுக்கராதாயார் சிவாந்தியார்களது பொனி விளைக் கூறுகின்ற போது சில இன்னும் கூட்டுநடை வரியின் பிரவுத்திகளைச் சிற்கும்போ பெய்வால்வராக இருப்பர் என்றும் திருநாராயண் என்றும் தீர்த்தால் எவ்வளவும் போக்கலாம்.

“ நூய வெண்ணிறு ஜாமதந்து போல் மேனியும் தாழ்வட்டாம் நாயகன் பேவுடி கூத வரும் பிற்கதயும் எடுத்துக்கொடு .. ”

என்ற பாடவாடிகள் மூலம் இயலை ஏற்றித்து கொள்ளப்பட்டது. உருநாளங்களில் நடவிழாக்குப் பறிக்கின்றோ குத்திரைக்காத்தாதது

கல்விகள், தொட்டி, அவைகள், பாலாஞ்சன் நிவாசத்தோடு பிரப்பியே நின்றும் என்ன ஒரு சில விதமாக.

“ இந்துக்கரிசுவழி படிப்பெறுவி நினைவுத்து
அங்கு பாலாஞ்சன்பாடு இன்னைக்கிடி என்றிருவார்... ”

என்றபால் வாடுகள் ஓரளவும் விடையாக கொள்ளப்பட்டது. இத்துணையை நிறுப்பி வரம்பந்த உந்தக்கிராக்கள் என பல வர்ணங்களிலில் வாணப் பாடுகளைப் படித்து வெள்ளன, காலிலம், மஞ்சள், கழுப்பு மற்ற அலைகளின் நிறங்கள் வெறுபடும் இல்லாயுத் திராக்கங்களை நிர்வி போடும் போது அவை அவிழிந்தால் அவை தாங்க என்னமையான உந்தக் காக்கம் என்பதை அறியாம். தாய்மையானதாக இருக்கிறது என அறுவகுற்க அரிசன்கு செய்து பூசி தச்சிலைஞ்சிகிட்டு வே அசிலவு போட்டு நான்மையானக்குற்கிட்டு வே ஒரு உந்தக்கிராக்க சம வளி வையாக்கு வீர்மையாக்கி வைப்பி

வாடு பற்றிவொல் அது மேலுமாகச் சுற்றுவதைக் காலில் கொடி தாலை கழுவதை நிறுப்பி அழுரிவருக்குத் தாங்கிராக்கக்கூடிடம் காலைப்பாடுவதாகவும் உந்தப்பாடுகளிலும்.

ஈவு சாபத்துவர்கள் அவை நிறுத்தும் சிலகிடையுங்காலா அவை தால் பிகாரிக் குவெளியையுடைய வாதும், ஜூகலே நால் அவை வரும் உஸ்ராது சிறந்தி வைத்திட, உந்தகிராக்கம் முதலில் சிவகிடையுங்காலாத் கரித்து வரும் சிவநாயிக் திருக்கிறதுச் சிவக்கியங்கட்டுவோமாக!

“ பூணாமல் கண்டுகைபிலேனார் பூணச புரிவார் காலக்கைக் காலாவார் என்கிற காற்றும் மூற்று நாளாக்கே
பூணாறி சிவபூணச புரிவார் பூற்று போற் புத்தும்
கண்டுப்பார் உசங்க குலில் ” - உந்தகிராக்க வர்ட்டப்
“ அவ்வே விவரம் ”

தீர்மானம்

பன்று தீர்மான தேர்த்துவம் வெளியில் குடை வைத்திருப்பியலைக் கண்டு வைபத்திடைக்காரன் வால்லு பேரிலே சேர்யும் இந்த உலைம், ஆலைவு தீயர் மனையியான்க்கு வந்து விட்டார்க் காலைக்குத்தீர்க்க நாலே என்று இப்பேர் உலைம் கொண்டிருக்கிறேன்,

நாவும் பொலுவைகள் விடப்பெறுமதி பிக்கது.

மார்கழி நோன்பு

திருவடிவிலைகள் பாலகிருஷ்ணன்

திருப்பாலையும், திருவெல்லைப்பாலையும் செந்தெழலித் துறிமுகர்க்குக் கிடைத்த தேவீக மண்ணுக்கமரபு தின்திரிமுப்பூங்குமில்கம். மார்கழிவாசக கலாமிகள் நான் எனக் கணவியாவும், இன்று வகையாக நான் வாய்க்கால ஏழு முகங்கள் அநேகியதே நிறுவெல்லைபாலை. ஏத்திக்கும் புதுப்பாலைக் கும் தித்திக்கும் திருவெல்லைபாலைகளும் குறிப்பாக்கும் மற்றுமாக குடிசைப்படிப்பாலையும் உவகத்துவம் உவந்து பீபாற்றும் பேருநிலைப்பு பிபற்றுவின்று, மூடும் முத்துளி முடிசெழுஞ்சூர் திருவெல்லைபாலை இன்றுத் துறிமுகங்களும், மூம்பொலையுமில்லை நிறுத்திருக்கிற கணவியாக வீடு ஆகவும் மாக்கலைக் குழல் வெங்கில். அய்வை அப்பாராய், சிவாச்சநிலையும் விளைந்தும் இன்றும் மும்பான்து இல்லை. போர்ஜ்ஜகப்பிள்ளுமுத்துவாறு செய்து தோற்றும் ஒருக்குறுப்புற்று, முதலூம் முடிவு மற்றும் ஆகிழும் அந்தறுஷ்டிறம், அரும் ஏற்றும் ஓன்றில் அருட்சேருகிறி எம்மை இருப்பு ஏது வெட்டுப் போகின்ற அருட்பெறும் அருட்கமிழ் எற்றே தித்திக்கும்

திருவெம்பாலைப் பாட்டுகளை
ஒம்.

திருப்பாலை திருமாலில் தின்யு ।) கணமுப் பாட்டுகளின்றது. ஸ்வாத்தி பாமத்யாவுடன் இலைச்சின்ற பீபால் சுத்துவத் தாக்கி திருப்பாலையிலே பாடிக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். குழி கொடுத்த சுடப்பக்கிரகயானி. ஆனால் கணது அண்டுக்காத என்ன காக்கால நறிக்கோலை விளைவிக்கிற வெள்ளடி போற்ற போன்று போன்றும்பொது வெள்ளடி போற்ற சேருகின்ற பாலைப்புமண்துத்தி வாலே மூடு விர்மிபுத்துவர்கள் ஆபர்பாடியாகவிக்காரன். தான் என்றும், தன தோற்பாடுமாறு இடை-

யார் குவம் பெல்லிருளையில் மாத்தான். மார்க்கிள்ட்டிஸ்கலில் மகிழ்ச்சிந்த தென்னிடான்கி தேரூப்பிய ரோடு திரைப்புறப்படுகிறான். திருத்துழாப்ப் பேரியின் கிழே தெப்பமலைக்காத் தொன்றிய டூ மாக வீ தீவாசதாரகிய ஜூன் டான். மாண்சிக்காக்க தல்லை ஜோரு கூடியதுத்து, மனம்துவன்றை அவன் வாய்வித்துத் து முப்பது பாக்காங்கள் பறைப்படுகின்றன. அந்தல்லையும் உபதிடத்தின் சாரமாய், முந்துக் குயியலைப் போக சுரமாய்ப் போய்விடுகிறன.

கொஞ்ச பாடி வா முன்னாது திருப் பாடல்களையும் யாருப் பான் அதையழுத்தாதாக்கலை இப்பூமி ஏதற்காகச் சுமந்து கொல்லியுக்கிறதோ நாம் அறி வோம் என்று சொல்லாது திருப் யாகவையைப் படிக்க வேண்டுமென்று அங்குப்பட்டங்கொரும். பக்தியின் கீரதத்தில்வார்ப்பத்தவன் கோடை.

“மாண்கோ மன்னு குட்டாதுதுவானமந்த்தனை”

தாய் தெருவீர் யழுவனக்துதை வழங்குவார்

மார்க்கிள்கிள்காலில் தேன் கல்விக் கல்வைக்குத் துவாரம் நிறுவிக்கும் பாலவையும், பெற்றாழ்வாரின் மக்காராபை தெருவுப்பேண் நூனை உடலின் திருப்பாலையும் முழுங்க வெல்லும் முதுங்கிளால் பெறு மனமுடிபாறியும், அறம்பாலீருகும், நாங்காவார் நல்ல கணவையைப்

உள்ளிடம் நாம் தீர்ப்பை வொன்றும், பொருளும், போக மும் அவன், கெலவீருணைய என்ன வகாரத்திலும் தேவீருணைய உறவு கூட வார்களாக கூடுவோம். தேவீருக்கீருக்கீரு அடினை செய்வக்கு வோம். வங்கநாக்கீ வெறு பொருட்களீ வாரும் விருப்பங்களைச் சுமிர்க்காலும்? என்று வரும்வேல்வுகிறார் இந்த அறிபுதயான வெல்லும் தான் நாம்பியுள்ள பிரசாத்தலையாக வும் இருந்த வேண்டும். ஏனெப் போகு காலில் ஏனென ஆங்காக்களைய மற்று வெல்லும் என்ற ஒரு நிலையை நமக்கு எடுக்கேயானால் இதுவிடப் பேற்றிருக்கிறோ செல்லி வாய்விடும். நமது பற்றித்துக்கணா ஒழிக்க வாய், புரவினைகளின் தொடர்ணை அறுங்காலம் பகவா ஒருநடய நாம் என்பத்தையும் வழிகாட்டும் நூனை வீசுவது பாலவைகளுமாற், இனிமேல் வா இருக்கும் பாவங்களையும் நாம் என்கிறீர்க்கனாம் தீர்க்கிட்ட பகுது போல் ஆக்கிவிடும்.

பெற்று எங்கள் பிரசாத்தியம் என்கொனும் பேண்டினாக்கந்து வாழுமாம், எங்கே மாதோது பாக்காலப்பாடி, மாலீ! மாலீ வள்ளாரி! வண்ணுகரல் முழுப்பி, மார்க்கு தீர்ப்புவோம். ஒன்றி உவகள்ந்த நூத்தமன் பேர்பாடிய அந்தக் கொஞ்சதுவழியில் ஏழும் இன்றுவனை ஆவட்வோமாக.

○ குநிக்கோள், வீடாறுபார்கி தீங்குமீடு வெற்றியின் பாதை ○

மாண்புமிகு கோட்பாரிகள்

{ செல்லாக்குத்திலி மந்து }

ՀԵՂՈՒԹՅԱՆ ՀԱՅՐԱՎԵՐԻ ՀԱՇՎԱՆՑՈՒՄ

ବିଷ୍ଣୁକିର୍ତ୍ତ ସ୍ଵ. ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

கேள்விப்பியாகப் பிடிக்கா
னியம் தத்துவங்கள் மற்றும் நீதிகளை வெற்றி விரும்பக்கூடிய
நடவடிக்கைகள் புற்றியிருக்கின்றன. செய்தால் தான் தூர்தாவோசங்கள் செய்தால் தூர்தாவோசங்கள். அப்போன்ற முறைகள் பிடிக்கா
னியம், “நல்ல செய்யும் தூர்தாவோசம் ஆகிறது பண்டாக்காத்திரி முதலிரு
தாவோசமே கொடுக்காது என்றால் விவரத்திற்கு தீட்டக்கும்” என்பது நீர்வாழ்விகளுக்கு தீட்டுமிகப்படுகின்றதார். அவிவாசரா
ங்கரரோவிமுகுத்து நூரீயாகதான் கோட்டீர்க்கணன் வர வேண்டுக் கூ
ருமானிரவிவகை பீஷ்டுமர் அவ்வால்து துடுக்கத்தில் “நல்
முக்காத்தும் ஒரிப்பதற்கும் கிருவமையிக்க கோட்டீர்க்காரியங்களா
கீதா வேண்டும், ஏதும் அவ்வால்து இருப்பவர் இறுவம் துறைந்தார்.
அதுந்துடியவாராக இருப்பவன் சகாடுதான் அவ்வால் அவ்வால்
நல்ல சீரத்துக்காக ஒரித்து அதுத் துறைந்தார்களில் அவ்வால்
நிருவாடுத் தீவ்டுமாயாகின் அவ்வால் நிருவாடுவையும் கேட்க

வூதாக கால்வித்துத் தாழுவான். அத் தூப் பான் களப்பாலி இகாடிப்பதற்கு விரிய விளங்க அராவாரன் உள்ளான். அராவாரன் அர்ச்சனாவிற்கு புதுவிலையாக இருக்கும் பட்டத்தீவும் நீ வீர வீர வேண்டும் பொழுதை அவனும் தங்கவைக்காணாவின் இதாடுபோக்குதைச் சமமதம் வருவாரன் இவ்வரையும் தீவிசயத்து வரும் தான் எனக்கு வெற்றி நிச்சயம் விளாக்குதும் என்று ஒரைத்தவற்றாரச் செவி மடுத்த துரியைதான் விழுந்து விவரத்துப் பேசுவீர் இரும் வென்ற நேரமில் வீர வரவாகச் செய்துவான் அதை நீர்ம்படி வேண்டுக்கூடிய கலைஞர்.

கார்த்தவரும் நறிவுநிலைம்
நுவநாய்க் குமாரவசந் திரு
விஸ கள் ப் பலி கொட்டுக்காலும்
கெற்று திரியும் சன்மதுஷல்
பகுத்துவரத்தான், அதிக குமார
வாழ்வை அனுமதிக் கள் ப் பலி

கொடுப்பதற்கிணவன் அவனே எண்பதல்ல எடுத்தங்கள்து அவனது சம்மதத்தை இல்லாத மீண்டான். அவனும் நனது சம்மதக்கைத்தற்றான். நலமுகூர்த்தும் குநிப்பதிலிரும் கனப்பல் கொடுப்பதிலிரும் நுரியாதனங்கூடிக்கொல்ல ஏன் எண்பதல்லன் அறிந்துகொண்டு வன்னாயிராகச் சீவற்றில் என்னால் பால்டவர் முன்னிருப்ப வெஷ்டிம் என்று ஓர் பாயத்தைக் கூட்டுகொண்டார்.

புதினான்காடு திரியாவி
துதித்தக்கியல்லறை அமாவாஸாகக் குநியநான் தரிம்பனக்கி விசிளை கவன ஜெரிகாக்குவாக்காரர் பீத ஏர்க் கூச்சரியோகன் நால் குபியாபக வானும் சந்திப்பகாலானால் முனிலிப்பேஷன் ஏக்கார கன் வெப்ராக் குநியநாமிட்டங்கை அனுங்கினர். மூலித்தக்கியனான்று தாப்ப பால்ட எங்கும் காற்றாக்களைக் கார்வானில் நின்று விசிளை வாய்வுத்தால் பூர்வம் துப் பாஞ்சாக்குர்க்கட்டு வெற்றி பின் கந்தங்களைத் திறந்துவிடுதலான்.

பால்ட வர் கண்டாரி கொடுத்துவிட்டனர் என்பதுமொன்று கொண்ட தூரிமோதனை பிகும் விசிளையெட்டந்தான். எனி நூம் இனிக் கெய்வுத்துறை ஜாருமியலை என்ற நிலையில் மெட்காவன துருப்பு கூத்துக் கீர்த்தியை அனுந்தான்.

பால்ட வர்க்காடு வெரவர்
காரும் கலந்து பேசுக் கிடைக்கும் கலைங்களைக் கொட்டுக்கொண்ட யர், முயற்சியுடையவர்களைப்போல் வெவாருவாரும் வதிர்க்குவெள்ளும், கவநம் உடைந்கவன், ஆயுதம் இடுத்தலை, புறப்படு பூட்டு ஓடிவன், பேரினக அடிப்போர், சுருக்கம் கண துபீவ ஏர் ஆடிப்போராந் தாக்குகல் கூடாது. இவ்வாரான அறநிருபிக்கலாந் வகுக்கொண்டு தர்மயத்தும் செய்ய

பால்ட வர்க்காடு வரவெழுத்து
இன்று அமாவாஸ்கூட்டுத்து. என்னேட்டுவோட்டக்கையாதாகத் தீக் கவார்ஸி கொடுக்க வேண்டும் என்று தீட்டுத்தைச் செய்யப்படுத்துவதே இடம்போதுமா.

பியங்கும் என்ற பிரதிவி சொல்துவர். இவ்வாறுவை விடிருக்கும் என்றாலுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டது.

தூஞ்சௌத்திரத்தில் இருந்தபடிப் பண்டாலும் அன்றைக்குத் தின்றன. மொசாராவு போன்றவையே எம் ஏற்றாகப்படுத்துவானால், பாண்டாவு போன்றவீரன்வாணப்ரோள் அரச்சனாவின் பிரதிச்சாரமியாக விதியிதுக்காரர். மொசாராவு போன்றவீரன் பண்டப் பேரந்தால் கண்ணுயிர்க் கறும் சேஷர் வெற்றி விட்டுமொன்று நியப்பாட்டுக்குள்ளானார். அப் போது அரச்சனான் யுதிஷ்டிராக்காது தூஞ்சௌத்தியப்படிப்படித்து “அங்கொன் விசாராய்வியிடம் எதிரியமுறியார்” என்று இருக்கிற்கொன்றார். அவர்களே போன்ற பண்டப் பேரந்தால் கண்ணுயிர்க் கறும் சேஷர் வெற்றி விட்டுமொன்று நியப்பாட்டுக்குள்ளானார். அப் போது அரச்சனான் யுதிஷ்டிராக்காது தூஞ்சௌத்தியப்படிப்படித்து “அங்கொன் விசாராய்வியிடம் எதிரியமுறியார்” என்று இருக்கிற்கொன்றார்.

வாத்திய கோஞ்சன் அதிர்த்தன், உங்கள்கள் ஏழாக்கின், கண்ணப்ரோள் பீதிலென் வேலைக்கு செலுக்கி பிழ்மரி இருந்தும் பக்கம் நோக்கிக் கொண்டு போது அரச்சனான் எதிர்த்தாப்பில் தலைமுறையாக, உறுதலானார் இருப்பதை அனாக்கி காலங்கள் கண்ணுப்புறதும் மாற்ற

நுவங்கி “அங்குறினே! உத்தார உறவினை, அரசாநியர் முதலா வெள்ளரை எதிர்த்துக் கொண்டிரு எம் குடி கிடைக்கவே வோடுவது யாது? எமது பாட்டலி, எங்கே சூக்கி காப்பித்த இசாநியர் முதலானோயை எதிர்த்து போட்டில் என்னால் முடிய விட்டுவை. என் எக்கள் பது விழுந்து போகிறது. காவிசுபம் என்னக்கீவின்றும் ஸ்ரூவிகிறது” என்று கூறியவாறு சொல்லியு வாய்த் தேர்த்துட்டு, அங்குத்து விட்டான், அரச்சனாவின் கலங்கிய நளப்பாங்கை நங்குள்ளந்து கொண்ட வண்ணப்ரோள் அவனு மனச்சோர்வை கீழ்க்கும் வாய்க்கீல் தீவி தெளியுமாக்கலா ஏற்குமிக் கூடானார்”.

“ பாக்கத்தினாக ” (கீ. வி. சின்சு பாடல்)

கண்ணப்ரோள் அப்பிரதாபால் போக்கி “ அரச்சனா ஏங்க உகூப்பவற்றினாக் கற்றுக் கொள்கிடுப்பாங்கு. எம்பிடம் கண்ண மானை என்பது மேற்கூறிய வெளிப்படாதானு எம் கை மாற்றுத்துள்ளது. தாப் தந்தை மக்கள் எனும் உறவுகள் என்னாம் மானையால் தாங்குக்கப்பட்டதே. மெய், வாய், கண், முத்து, கொளி எனும் கூப்பொறிகளாக வாழுகின்று, கலை, கலை, நால்லாம், எழும் கூம்பும் உணவாக்களாக கொண்டு மூலையுடனுடனு காலிக்க கண்ண நிகழ்ந்தி வாழுகிறது. இதில்

வோல் பேர்மான்போன்றும் வெளிப் பொருள்கள் பற்றிய அறிவுக் கணக்கெட்டு நாம் அப்பதிலே கிடையார். அத்துடைய இனங்கள் என்கப்பட்ட அனைத்துக்கும் சுன்னால் உள்ள உறவுகளை அடர்ந்து இன்னிடு பேற்றுவர் காட்டச் சூறவு படை என்கதன் என்கக்கூடி இருந்திருப்பதும். அது முடிகும்போது இகளைக்கூடும், முன் வர்க்கும் அறிக்கிராரதும் மெய் நீரானால் கள் அதிந்து கொண்டதுமானால் உண்ணம் நினைவையாகி நடக்கு உணர்கிறோன்.

அன்டாரியம் குன்னத்தும், அது விழில் வரையிருக்கின்ற பார்சு பூர்வாக்கெட்டுப் படை அவ்வளவாத்துக் கிழவங்கள் பட்டதும் இன்றைப்பற்றிப்பாருமாட்ட வோக்காக இணைந்து வேற்றியிருக்கிறான். ஏற்கு ஒரு வருடமுடிந்தும் அப்பரம்போருள் என்னிருந்து செய்திப்பட்டதும், என்ன விவரமாகவுக்கும் காரணம் யான இருப்பதும் என்னோர்க்கும் எனினிற்கு புரவிபட்டுவிடுவதும். இவரை வேறு விழாரி அவர்கள் கூட என்ற உண்ணமான உணர்ந்து கோள். அது பார்சு பார்சிலிருந்துவரையில் என்னெட்டுப் பற்றியும் “என்ன, என்னக்கிடைஞ்சு அவுகின்றென்னாதாட்டி” என்றும் நினைந்து வீணங்கும் அப்பரம் போர்ந்து நானேன். அப்பிரும்

இப்பற்றும் அழியுப்ப பொருள் என்று எங்கும் நிறைந்து வீணங்கும் அவனால் நிறைவே பார்சு. ஓய்துகள்ளே அந்தம் வாடுவே. மூலம்பாரம் பொருளும் நானே, இவற்றை எவ்வாறும் தெள்ளாக வைரித்து கூடான். இகளால் சிபர்றுக்கொண்டு விட்டு மேற்படியில் பெற்ற ஜெர்மனியச் செய்! என்று கேள்விப்படுத்தி னார். கவனம் கிராஸ்கில் உபதீச பிரிவாவது நெறியில் பெற்ற ஜெர்மனிய மூலமாக நீண்டிக் காண்டிப்பதற்கு வகுபில் எடுக்க விரைவாகி வருகின்றன.

இம்மாதிரத்தும் கூடில் அம் தனும் பாரதத் தீவிடங்களும் என்கொள் கோஷ்டியு வரி யங்கவிப்பவு கூடும். முகவராகதாகச் சுகா தீதனால் முகா தந்த நிற்குதலுக்கொலிக்கும் சம்மும், இப்பால்பால்து அராவான் நால்வாயும் சுப்பிரஸ் கொடிப்பதற்கும் சும்மத் தந்தும். கல்லாவந்திட்டிலும் ஓமங்காச “பாகாந்திக்காது” எனும் அபவாரா கலிர் கவனமெடிப்பான் அந்த கணங்களும் ஏ புது ஒரு வரத்து வரதார்த்து உணர்கள்.

காரிதவானில் நழைநிலைம் ஸ்தாக்கின் பார்ச்சும் போது கூட அவர்களில் முன் உற்றார், உறவு சுற்றும், பலை என்பது என்னம் விவக்கப்பட வேண்டிய என வான்பது புவாகிறது கடங்க

ஏன் என்னியம் சூரியவன் போன் நினைத்து விளங்குவதை எமக்கு ஆச்சியும் தறும் என்ற மாலை என்றது, அராவால் தனது எழில்கள் என்று கருதப்படக் கூடிய அவ்வொத்தலாலுக்காகச் சுயீரை ஒரு காலு உடன் மாதல் இன்னறை கவியக்கிளில் கிடிகிட்டுப் பார்க்கலும் இயலாத விடயம் மூற்றாக்கத் தண்ணாலும் அதற்கு விட இருப்பதுமே சொய்வப்படுவது கிட்டதற்கில் காம் பகிக்க வேண்டியாகவ.

அடித்துப் பகவதிக்கூறுவின் அரம் இங்கைப் பகியக்குத்தின் என்னோராலும் ஏற்றுக் கொள்ள எக்கூட் முடியாது என்றது. “உனவத்து நீர்க்கலிடக்குத்தும் நிறைத்திடப்பவன் யா டை” என்ற இதற்குண் எடுத்துநோ செய்தும் பார் என்ற தெரியி ரோமி யாத்துவா, தாந்திரவர்

ஏனும், செல்வர், வறியவர் என்று பாக்கப்படுகிறதோம். கூம்பார் அன்னியர் என்று கொட்டப்படுத்த கிட்டும் வெண்டியவர், வெண்டைதான், கடவுபவர், என்று வேறுபடுத்துகிறதோம். வள்ளேர் ஏன் மாற்றாடரே என்று கிட்டிய படில்லை, வைறுபடுக்கவைத் தோற்றுவிக்கு அவர்களை நானிய அப்படிப்படுக்கக்கூடியில்லோம் இங்கைப்போது என்று பொரும் எவ்வளவிப்போது என்று எதுபொதுவின்னல், அதற்கும் கருவுலைக்கும் எம்பிளி என் குறைவில்லை. ஆனால் அவற்றை உணம் வெய்துபடியெய்த படுக்குவிடில்க்குரான் தயக்கம் செய்திடுவிடும், இனிமேலாவது, கடவுளின் பின்னால்கள் நாம் அவைகளாகும் என்பதை மனதிற் கொண்டு செயற்படுவோமா?

(தொடர்ந்து...)

.....

நிர்சமயாய் எந்த மனிதனுக்கும் இரண் வித்தியாசமில்லி வருவது மரணம் தன்று நான். அது எப்படி மாறுது வாழ்விறை, என வந்திருது, எப்படி மாறுது எப்படி மாறுக்கும் பித்தி மாறு ஆனால் அதை நினைத்து மூலிகை நிறுத்துகிறிருான், நிறுத்துவதற்காக மரணம் மனிதனை விடுவதற்காக ஆகவே அவர்களைப்படிக்குவது நான் பிடிவாம் நான்படிப்படுத்தான் அவ்விலை ஏதோடாகவும்.

கர்மம் கடவுட்கைப் போல மன்றானது ஆழங்கிகாரு கர்மம் கூடுகிற நான் நாம்பி வேண என்று.

.....

ஓவிய பெந்தும் வெள்ளியும் வீழ்க்கி வந்து.

ஏந் சீர்விவசர் காந்திதிக் குந்தன் திருத்தல பூரவணம்

ஓ. வி. மாதிரிபுரவணர் அவர்கள்

நெங்களும் யியாயூ மரப் வகுக்கினால் நூல்கள் தீதை
நெங்களும் வடக்கு பேரவீ காந்தன் புரை வெங்களு
காந்தன் முறைய் கூற சம்பந்தம் கொண்ட காந்தன்
நூல்களில் போது தூய்வு காந்தன் தொகை நீர்தான் ॥ 116

திருவிழாப்படலம்

ஸஹி

நெங்களில் போதுமான வகுக்காக வாதத்தும்
போதுமிருக்க விசையை வீணாகாரங்கள் வெங்களிலீட்ட
நூல்களிலீடு தெருவானால் நூல்களிடாக வெந்துவர்களே
நெங்களிலீடு மீண்டுமிருந்துப் பொருள்களைவைக்க வாதத்துமிருக்க ॥ 117

நே

நெங்கார நெங்காரதி நெங்காரதி நெங்காரதி வாதத்தும்
நெங்கார வாதத்துமீடுப் போக்கினால் காட்டுதலாமீடுப் பார்த்துவேர்க்கு
நெங்கார வாதத்திற்கு போது வகுக்கானதும் வாததுப் போக்கின
நெங்கார நீலங்களும் வகுக்கார காந்தன்களிலீடு மூன்றாம்மா ॥ 118

ஸஹி

நெங்கார நெங்கார வகுக்கார வகுக்காரகள்
நெங்காரத்த மூந்தாட நெங்கார வாதத்துமீடு
நெங்காரத்தில் போக்கினால் வீணாநால் நெங்காரத்துமீடு
நெங்கார காந்தன்களிலீடுப் போதுபெறும் நெங்காரனே ॥ 119

ஸஹி

நெங்காரங் வகுக்கானதும் நெங்காரங் நெங்காரங்களும்
நெங்காரங் நெங்காரங் நெங்காரங் நெங்காரங்களும்.

அதுவதை ஒருவர் காந்தன் அறிந்து கொள்ளுவதன்

శివార్థక ప్రభుత్వమే

- 115 அன்னவாடிக் காலத்தில் வீதாவக்கும் பராமும் இல்லிட்சிளி பேசுவதற்கிணங்கவேண்டியிருப்பதாகும் ஒரு கற்பாக்காலியே எனது சிற்பாய்வும் ஆயவையில் பார்க்கல்லேய் பல்லிக் குடும்பங்களிலிருத் தொல்லிடத்தும் வெள்ளாக பூங்காக்கத் தூக்கியாகவா இல்லாமல் வாரிசான (ஆசரி) காலம்து.

இவ்வார்த்தைகளைக் கீழ்க்கண்ட உரையில் மூலமாகவிடதற்கு வழியாக சொல்லப்படுகிறது:

ஏதும் கொடுக்குமிருந்து திருவாடுவதிக்கு அங்கீகாரமுறையிலே பூர்வமாக கொடுக்க ஆண்டு அத்தனையூ சுதாபாரமின்று செய்யப்பட அழகாகவாகிறது. எனவே கட்டுமிகு பூர்வமாக மனதுப்பற்றி கொடுக்க.

கிருஷ்ணப்பட்டனம்

651

- 118 அதை விருத் தேவை கொள்ளில் ஏற்கின்ற விடைகளையும் கட்சி வெங்கு விவரமுறையில் கந்தை தேவையினால் நிறுவனத்தினையில் உள்ள வீராதூர், பீராதூரியோவான் என்றை தீரும் முறை குறைகும். மாற்று கூறுக்கு பொருத்தும் திதியும் செய்கிற்கும் குறையியில்லை கொஞ்சமாக்கி குறைப்பிலை வருமானம்

五
五

- 119 கூடும் மதுவாளி பூர்வையிட விவகாரம் முறையில் வேற்றுக்கல்லீப் பின் சுவாமித்து வாழ்ந்ததுள்ள அதனால்தான் தீவிரமாக விடுவார். தமிழகத்திற்குத் தீவிரமாக விடுவார் அதனுடையவர்கள் ஆறாத என்றீர்களுக்கி அடியார்கள் ஆனால்துறைக்காலே வோத்தும் எடுக்கிவருவார்கள் அவர்கள் குறைந்தனவா நீங்குவான் பிரதிவிளைக்கும் விடுவார்கள் என்றுவர்கள்

“மார்க்ரியில் பூத்திடும் மனதுக்கிசைந்து கோலங்கள்”

கே. என். சிவநானாநா

கிழவெனிலும், என்னிலும் மனிழ்ஸினை உட்டைவாய், மாற புக்கு உரியது மார்க்குமி மாதம் விரிக்காரமான பசுவாமனை அவர் அங்கு தாலுக்கு மார்க்குமி. கீழுக்கள் இப்பறும் விலை நிதானங்கள் கரு வரும் மார்க்குமி நாடுகள் தொழும் நல்லாக்கங்களை வருஷிப்பது மார்க்குமி. தொழுகானது நல்லாக்கப் பறு மார்க்குமி. கவுராகிளையில் நல்லாகங்களை முடித்து வாய்ப்பது மார்க்குமி. புதிய வகுப்புக்களுக்காக சிறந்துவருக் கொடுப்பது மார்க்குமி. நூறு மாதம் பேறப்பதற்கான வாரியெல்லாதிறப்பறை மார்க்குமி. நூறு மார்க்கான பால் மார்பிரியைத் தழுவது மார்க்குமி. மூலிகையையாகி அதிகானப்படி போட்டுக்கொண்ட தொழ்விகாப்பாக்குவது மார்க்குமி. திருப்பள்ளி ஏவார்கி, நிருவேங்காவை படைப்புவது மார்க்குமி. விவரங்கள், துளங்கள் பிரம்மி வழிவுதும் மார்க்குமி வாரியை, பூங்கிள், வாட்டகள், முன்னதகள், மலிழ்க்கு குகாவைதும் மார்க்குமி. மாம், கொடி, சூரி பூத்துக்கு ஒருவானும் மார்க்குமி.

இந்தக் கிராஸ் வாய்த்த மார்க்குமில், பிச்சாந்தி க்ரிய எறுமியை, மனிதன் வாழும் இல்லங்களை ஹாக்கிப் படைப்பெடுக்கின்றார். ஏன் வர்கள் கேட்க நீர்களா? தீங்காவாக வழங்குமத்தாக்குவதற்காக அவன் எழிடப்பி வாழ வரி கூடுதலேயே வரி போற்றான மூடியினங்கள். வாழும் வழிவேங்கு போட்டுத் தொட்டு மாலைகளையாண்டு. இதுவான், நானாயான், செயித்து வைக்கும் உடல். சுத்தங்கள் நானாவுமேய ஓட்டுக்கூறும். எழும்புகள் மாலை வருத் தெட்டுநூத்துமா என்று வாய்க்கைப் பார்த்துச் செட்டப்பது என்றுப்படிக்கிறது. ஆக! எழும்புகளும், ஓட்டு சூலாய்வதும், மாலைக்கு வரச் செய்வதுமே ஒரு தீங்கள்கள் வருமானம். அந்தப்படியிரண்டாகவும் போகிறேன் நீ. இந்த நமிழுர்களைப் பார்வையிட பள்ளபாட்டு அம்மாதும், இந்தியாவில் இவு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடையில் கூடுதல் நிலங்களைத்தழிக்கி, தீர்க்கும் பார்வை எசுவசமயத்துமிகு காரால் போற்றப்படவில்லை. அந்தங்கள்களால் மறுக்கப்பட விரும்புவது, அல்லாதனாக இரண்டு

மாக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை காக்கில் எடுக்கப்பட்டு, வரைக் கப்படவேண்டிய நோயை வர்த்தி விட்டது.

அங்புசால் சுதாதாஸ்தனே அதொகிள்ளோ! குழங்குவோ! உயிரிடா ஒரு வினாவைப்பத் தினை முன்னாப்பிள்ளீரும். நீங்கள் அவைவரும் இப்போன்றால் வில் ஆரோக்கியமாக வாழ விரும்புகிறீர்களா? அப்படியா ஸின், மார்க்கி மாதந்தில் வறுத்த ஏரிசிமாவினால் விட்ட வரசலில் சோலமிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். சோலமும் ஒரு தான்

மாதம். சோலாகள் மலிழும் போது, உங்களுக்கு ஆயுள், செல் வம், வெற்றி, ஆப்ராக்ஷீம, திருத்தி, சந்தாவரிதுக்கி, எங்களும் தாங்காசுவஷந் செரும். பேறும் ஏனால் இல்லத்திற்கு வரும் ஒன்றே வர வரை மும் தெய்வீக மயமாக்கும் வல்வணம் விளைசெய்யும் சோலங்கள் கொண்டுக்கிள்ளூ. ஆதான், மார்க்கிலிச் செதிலியிம் மனதுக்கு இல்லங்க செலாப்பாவி, நம் வாழ்வினை அலங்கரிப்போயோ. ஆந்த ஆலங்குடியீல் தொடக்கம் நேரடித்து செப்து வாழுங்கள் போடுகிறீர்களா?

நீநிதி முருகன் பாடல்

தூங்கா ச பலிலிருத்தும் நிறுத்திரங்காட்டுமாவாற்றுக்கலாமில் தூங்பதியாம் சந்திகியான செப்புவருதுகள் தூங்காக்கிவேஶம் பிரூபாவலைக் கிடூபெற்றத் தூங்கில் வளங்கொழிக்கும் அங்காலை திருமாலின் கிடூக்குலை கொங்களாய் கூடுக்காலைப்போன்ற சியங்கி நிலைங்கள் என் தந்தேசல்வன் கோலமுயில் அயக்காவனார் தான்: ஏன்கிடு சும்பிடுவோம். விரேதேவனத் தாங்கிரே வின்கோவாக்கள் சிங்குடிட்ட தாராவையர் வேலிவையே தாங்கில் காங்கி அழுதுகிறான். காந்தங்களுக்குளை மாவையில்லை நித்திடோத சுவாபுவன் பிரூபாவலையோடு ஏத்திடுவில் மந்தி அங்கு பிரிவூது அழுதுக்காங்களுக்குப் பழுதுபாலை தன்னிதூது. அரிசிவுக்கக் கந்தனாகி ஏன் வூரை கங்காவாளர் அங்கென வாக்களை போற்றும் அங்கைக் கந்தங்காகிவேய அங்காலைக் கிளாராயில் ஏழிலுற என்காவி ஏகிழு எல்லாவிறாக் கிராக நோய்க்கெல்லாரா க்குறிது வாய்க்கும் சந்திகியான் அஹாற் மாதத்துவாரா அக்காவாக்குரு வேலாவைகள் காலங்கள் பாற்கெட்டு தாங்கி அழுத் பக்காகளின் உள்ளாமலில் வேலாவைகள் வேலால்து ஸிரக்கின்றார் வாரி வாரி வெற்றி வேலான் வாரி பிசுவியைபாரா: சுபுட்டு அபுங்கியா கீழுமி வாரி வாரி வாரியை. சு. வரிசுகாவியும்

ஓ முருகன் நாங்கிருந்தார் உண்ணமும் சோலங்கிலை.

ஓரு கணம் உண்ணோடு

கி. யோகேந்திரி

பீஷபீம், ஏத்தனால் எந்த வண்ணமோ நான்களும் கண்ண இந்த உண்ணோடு செய்யப்படவாதாக நீ காதில்லைய் அவன் அவனைத்தெத் தூய் மொத்து ஏதுக்குத்துவிட்டாய்கூட இல்லாமீட்டால் ஒன்றிப்பொட்டாயா? இவ்வாவது செய்துவிட்டாயா? இவ்வாவது.

அதை விடுத்து சூரியன் கூற நல்கிறேன், மாரா மூயக்கந்தினி ஆர்த்து விட்டு என்.

மாணிக்கவாசகரி பேருந்துகளிலே திருவெவர்பாணவாயில் “நான்னா வந்துங்காலா நான்னா எழுப்புவன்” என்றுவர் ஒருக்கந்துகூட செந்திவிட்டது என்குபட மூடுவா நீ கூவ விரிக்கப்படுகிறதே. அது உன்னொப்பற்றித் தான் கூறுகிறது.

மற்ற வர்களைத் தூய் வெட்டுப்பட தபுயப்படவிட்டாற் பாராவாயின்னா, தீயரவுது தூய வெட்டு இந்த மாணிக்கவன் பேரிலிட்டுக்கூடுவிட்டு விடப்பட்டது மிகுந்து காலாக, பேரிலிட்டுமாகத் தீரான் ஆம்.

போர்க்கவுக்கள் காலன்று, இருமாகத் தூய்க்கும் போது, எர்ப்புமாலையில் கண்டால் வரிச் சல் கூடவரும், மழு மலம் இடம் கொடுக்காது. இந்தச் சுக்கந்தை ஏன் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அது பிழவுக்கும் பீடிக் குடும்.

அந்த உறுப்பம் தீநொலையற்ற நிறு ஆண்டலைவிடம் செல்ல வகுக்க தடுக்குது, அந்தப்பரமானாந்தத்தை அனுபவிப்பதற்கு இடையூராக விற்பனை.

அந்த மீண்டுமிருந்து விடுத்து விடுவது என்கிட விரைப்பம் கூராது. உனக்குப் பேராலேயான இலபத்தைத் தந்து, அது தன்பிடியும் உணவுப்பு எல்லற்றுக் கிளானன் குறிப்பிடும்.

மாணிக்கவாக்கும் குளிரில் வெல்லிக்கை வர்த்து காலனையில் நிராயுதி விளைவுகள் வரவான்கிடுவன், அந்தப் போர்க்கவன் பேருத்தது துறுக்கும் உறுப்புக்குடியின்று விடுபட்டு வந்து விட்டால் அதுவுடைத்து வெற்றினின் முதலுபடி.

○ நட்டு நிலைக்கிடுக்கால் கண்ணைக்கும் துறைவிளைவு. ○

இலாகாவினால் அனைத்துக்கணபதி சுயம்பாலை தான். ஆனால் அவ்வளை அனைத்தையே கூடுமென்று அனைத்துப்போகி முதற்படினால் அவன் நனு விட்டபால் அது அற்கணான கல்லூரியாக்காராய்வா.

உண்ணை முதல்படிக்கு அவழக்கிறார் செல்லுதல்து என்னால் முடியவில்லையென்று

அகம்பாலம் பிரத்தவாயாக வால்லைா இருக்கிறார். ‘அறும்’ என்ற வடமொழிச் சொல்லுகிறார் ‘நனை’ என்ற பூசை கொடுக்க. ‘மும்’ என்றால் எனது என்று பெசுகுன். அமூல்கார மய மாருதாந் விட வீட்டா பூரி க்கு கோண்டுவிட்டு வேந்த கால்கள் போகிக்கின்றன.

ஆயால் நீயோ ஏன் செய் தேவே, கால் செப்பிதன் என்று

மார்த்தா கெட்டார்க்கிறார் ‘ஏன் முங்கையது’ என்று வல்லாவற்றை யும் சீசா க்கும் மாராட்டுக் கொள்கிறாய்.

‘கி ரெப்பு நினைக்கத்தனா பல நிதிரவேந்து போய் விட்டு தீக் கீய்தலை என்னால் உண்ணால் செய்யப்பட்ட தென்றால் கீர்வந்த ரண் வெய்ய முடிவாமற் போன்றா?

அதித்த சனங்கூட மாணம் வால்வாம். அப்போது ‘இத்த உடல்கூட உண்ணுடையதல்ல’ என்றாகி விடுபார். அதன் பின்னர் மற்றுலை யாதுடையதால் இருக்கும்?

ஏனுமே இருக்கும் காலச்சிறப்பு இலா என்ற வரை நல்லவற்றைக் கிடாவதற்கு இன்றே சொட்டல்து.

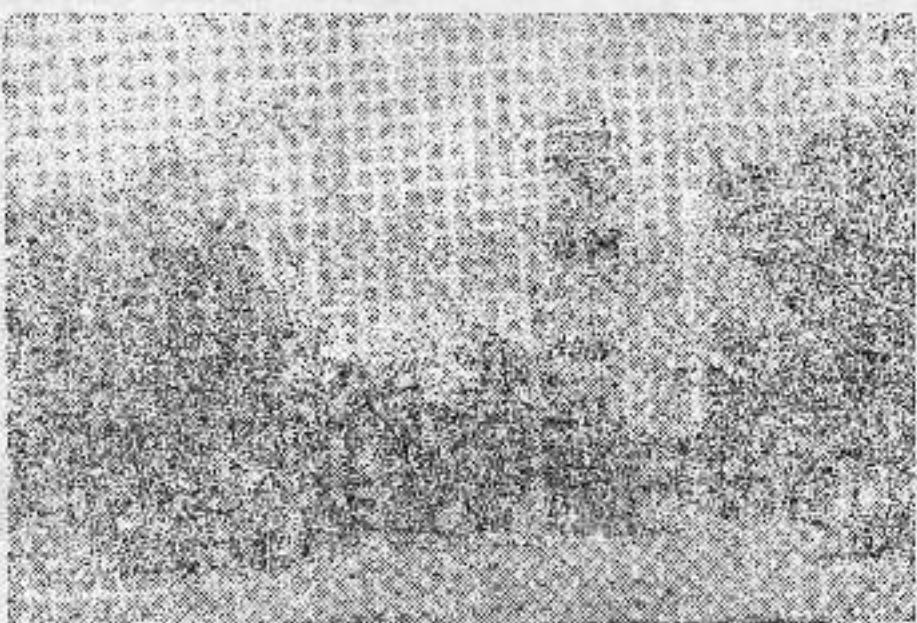
‘ஸ்ரீநானே உள் நீநிராவா’

‘ஆற்றுல்கவரயான் நிருப்பாகம்
வலிந்து பிழப்பார் தமக்கு
பழும் விளைக்கி சுட்டே அபஸ
அடிக் கெம்பூர்க் கூறுகின் என்று
சுந்திசியில் நிகாப் படியு’
போற்றி நிற்தும் அடியார்த்து
வேள்வித்தாறும் அனுப்பிக்கு
நான்குறிக்கான வழங்கிப்போ போகலையே
நிழந்தோறும் ஆடியவர் பசிபுறுக்காலை
வேல்விக்கு... ஸ்வர்த் துக்காக்கும்
பாலிவான உண் பள்ளியை
உலமாரப் பாராட்டி நீ
நிழூழி வாழுக என் வாழ்க்கியை
அனைவின்க்கிராம் முகுகண்டுபவர் நாம் நினை ஜெ ஜெ

ஒன்றுமாரிக்கை மனதிரிக்குந்தால் நடந்துவிடும் வகுவுள்ளிடலை. ○

சந்திக்ஷபாண்

க. அ. புதூர், வாழ

ஒன்று, பல்லு, அவைடி, அடக்கம், உணவுகள், பொறுத்தம், அமைச்சரம்பிள்ளைக் கிழவர்தாட்டங் ரஸகத்தெண்ணால் அங்காறாறான இயல்லை என்று அருவையோ நாம் மாற்றுக்கொண்டு சந்திப்பது கண்ட மரண ஈயியும் என்று கூறுவதை விட மிகவும் கண்டமான ஈயி யம் என்பதை நாம் ஈற்றுக் கொள்ளாத்தான் ஓய்வு கீழ் ஆயுங் அங்காறாறான பாலாரு

இந்த வகில் இலாபமாக நகரமாக வாழ்மூல தொகை நிறை கிழவர்தாட்டங்

சந்திக்ஷபல் நாம் சினமும் ஏற்கூட தூக்கான்படிக்குக்கொண்ட அல்லாறான அவைடி தூக்கான வரையே இந்தே அறிவுபடிக்கொண்டும் ஆணால் அவர் மற்றவர் கவாரி இலகுவிர் இலாப கண்டு கொள்ளப்படுவதை என்பதையான பிதாற்றுத்தட்ட இலாபமான ஒரு

தீர்மானம் மேற்கொண்டிருப்பதோகமும் காலப்பிளிங்கூப்.

ஆம் அவர் பெறுமானாகல்ல ஆயத்தின் குகப்பிளி கட்காக ஆவமரத்தின் கிழு அமைதியாக அடந்திருந்து அதியார்களுக்கு கற்பும் விற்றுக் கொண்டிருகின்ற அவர்கள் திரு. வே. சந்தசாமி அவர்கள்தான். அவர் ஒரு விழிப்புவன் அறியவர் என்பதை மற்றவர்கள் தெரிந்து கொண்டும் வகையின் ஒரு வேள் வாப்பிருப்பு அங்கே காலப்பிரபு வந்து அவர் பயன்படுத்தும் போன்றீன் பூர்வப்பிளி விழிப்புவன் அறிவிரார் சங்கம வன்ற விவரங்கள் இடம் பெற்றிருப்பதுக்காலங்காம்.

அவன்தெரியாக அங்பளவிப் பேரும் இவ்வாவு பெறுமிதியான ஒரு மனிதன், இவ்வாவு பண்புகள் கிளறந்த மனிது என்ற உறிப்பிடுவதாக அதியார்கள் நினைவுகளாம் ஆணர்கள் அவர்கள் வாழ்க்கையின் போக்கு, அவர் ஏற்கிடியில் திருத்து வாழ்ந்து வரும் வாழ்க்கை அவர் செய்கின்ற ஏழூட்ட தொல்கீ பண்புவே எவ்வாம் உண்ணப்படில் அவர் ஒரு சராசரி மாநிதனாகவீ கூர்ந்து நிறுவர்களே மதிக்கிறது. வேண்டியவர் என்பதை காம்பி எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

திரு. சந்தசாமி அவர்களுக்கு 11 வயது நடக்கும் பொழுது

அம்கலேஸ்டி என அழைக்கப் படும் பொக்குமிப்பான் ஓவை கூரவேமாக தனது பார்க்கலையை பூற்றுக் கூட இழக்கும் பிரதாபரினால் எற்றப்பட்டது. இவ்வாறு இவர் கணது பார்க்கலையை இழந்து பரிசு விதக்கவேல்லை இருப்பதோடும் சேர்த்து அ. சிதம்பரபிளிங்கூப் வன்று அன்றோ 1954-ஆம் ஆண்டு இவ்வர் சந்திதி ஆயத்திற்கு அனுமதிது வந்து இவர் இங்கே தாலி வசூல்வதற்குரிய ஆரம்ப குழுங்களைசார் செய்து அங்பூர் வார்.

சந்திரிபாலிடல் நீ போக்கு போர்ந்தால் கவியகை நந்தாவாலிய ஆற்றல்கணாயான எந்தக்குலமுடிய பில்லாமல் உண்ணை வரும் ஆவப் பால் என்று சிதம்பரபிளிங்கூப் அவர்கள் கூறும் ஆலோசனையை எற்று சந்திரிபாலிடம் வந்து போர்ந்து இரு. கந்தசாமி அவர்கள் ஆராச்சராய் சந்திரிபாலை நிறுப்பி விவரிதிக்கின்றன அப்போது வந்தார்கள். அந்துடன் தலைவரை முழுங்காலச் சந்திரிபாலிடம் சுருவாதத்து ஆகையான். கந்தசாமி அவர்கள் தலைவராகவும் வாழ்க்கையிலும் கூன் எற்படாதா நன்கு நல்ல பாலை ஒன்றாற் கந்தப்பட்டத் தாமாட்டாயார் என்ற ஆதங்கத்திற்கு மும் கண்டு வருப்பாட்டு கீழாட்டு வெளியிடுகின்றது.

வாழ்க்கையில் கிழு, இணை தெவையாறு அவவுப்படிப்பார்கள்

மற்றும் அதற்காலினாலே
காவலங்களிலை அந்தப் படி
நூல்காரர்க்கிய சுதந்திரியானுடைய
நேவிகளுக்கு இவ்வாடைய வேண்டு
நேவீ செய்திருவோ நீரும்

வெற்றிரார், உற்றார், உருள்
ஷர் என்ற அலைவரூபங்களும் உள்ள

“அங்குபேசே ஒங்கு கண்பார்ஜை மீண்டும் கிடையு”

மற்று வழி இல்லை. ஆனால் கீர்த்தா. ஆமாறு ஏன்
ஏந்தத் துண்டமுமில்லாது ஏது கீர்த்தி வீசி இருந்து
வாழுமா?

நீா நீ வெள்ளுத் துக்கு
இனார்க் கந்தியால் நான்து
வாழுமின்ற பற்றிய உண்ணப்
பிளவேண்ட காட்சி கந்து
ஏந்ததுக் காறிய நாலிலிருந்து
நிரு. கந்தசாரி அவர்கள் கால்து
வார்ப்பாக்குமிய பாலதுணை
தாக்கு மொகிள்ளுஃ நிடாக
முடி வெடித்து அந்தப் பாலதுணை
உருதியால் கண்டப்போதிருந்து
ஊழுந்து வந்துவாது நாம் இன்று
மாணமுடிவில்லைது.

திரு. கந்தசாரி அவர்கள்
ஆவயாரசனில் இருந்து அந்தரூம்
விரப்பான ஸ்ரீகிளின்ற மொழியை
மன்றாகவும், பாலங்காகவும்,
நாா நூல்குகிள்ளார். என்பது
நீா நூல்காரர்கள் கந்தகெட்டு
படி அவை தெர்வுக்கிய ஏவ்வாறு
மேற்கொள்ளலாம் பேற்கொள்ள
வேண்டும் என்பதற்கு கிரு. கந்த
நூன் நாதாரமாலாக கிரு. கந்த
நூம் அவர்கள் அவை நீக்காப்பிலை

வொத்துக்காப்பிர நான் நினைக்
கீர்த்தா நீரானம்பா எனக்கு
தல்லும் என்ற நினைவுடைய
ஏந்து தியா கா வை வாய்வுக்கி
நீட்டு நீதித்திருக்குச் சென்ற கந்த
நூம் அவர்களுக்கு சுந்தித்தியான
காலிலே காட்சி கொடுத்து பின்
வாழுமாரூபாகிமலைத்தக்குவினார்

நடாக்கி வருவது குறிப்பி தது
நூ.

இவரது நெய்யிலே ஒவ்வொ
நூக்கார் கவந்திருப்பதை அவர்
நாலிக்கூயம் ஆலை து கூ து
துக்கிக்கச் செய்யுமாலுமைடும்
பொருட்கொண்ட பாருகாத்துக்
பொருட்கள் ஆலைக்குவேற்றுக்
வொண்ட நிறுத்தாற வீட்டிற்கு
கொண்டு விள்வதற்கு நூன்
நூப் பேப்பாக்களை தேவையாக
வர்களுக்கு வழங்குதலை, கந்தாரம்
கொழுத்துவதற்கு கீட்பெட்டி
வழாலி ஏந்துமல் ஆலைத்திற்கு
வாய்வர்களுக்கு பூஙை தொடர்
பான விள்கங்களுமை ஏந்து
நீா துக்கங்களாக வழங்கின
தல் ஆலைத்தில் காறுவிடப்படி
நீருக்கும் பொருட்களை அவைகள்
கண்டெட்டுப்பெய்வால்கூடும் பேற்று
உரியவர்களுக்கு வழங்குதல்
போன்ற பல நல்ல காந்தியங்களை
வொங்கி அவர் செய்துவழுவதை
நாம் அவதானிக்க முடியும்.

மேறும் அபிவிருத்தியாகத்து நடவடிக்கையில் வியாபாரியும் முகர் வெள்ளும் நம்பிக்கையிலூடுப் பின்டியில் செயற்றிவதாக அறியும் இருக்கின்றோம். அதனால் மன்னில் நடத்துவார் இருக்கும்பட்டார் எனில் கீட்டணத்துச் செலுத்தி உரிமைகளிற் கடுத்து கரிய முரக்கிறால் பிரயாணம் செய்வதைப் பொலவே நேர்மூலமான விவரங்கள். தேர்தலமான வாடிக் கையாளன் காசப்பாக மாப்பாலும் இங்கே பார்க்க விரும்பினால் அதை திரு. குந்தசாமி அவர்கள் தொழில் நடாக்கம் இடத்திற்குச் சென்று அவர் கொடுப்ப நூற்றிலீசு பரங்கிவை பார்வை விரிவாறன் ஏறவும் ஒன்றிருப்பது கொள்ளுமுடியும்.

திரு. குந்தசாமி அவர்கள் மாப்பாலட்ட விழிப்பாலன் அறிவிரார் எங்கத்தின் நிர்வாகக்குலூடு விலை முறையாக இருக்கு செயற்பட்டில்லை அமுபிரிட்டாக்கும்.

இலவ சாலையிலும் நூற்று மீட் விழிப்பாலன் அறிவிரார் எங்கத்திலிருப்பிலை மாலை நீர் கல்பிதிலை அமுபிப்பதற்கு முன்வரவாக்காக இருந்து அகன் அபிப்பித்திவாக தனது கேர்ணம் மாலை தொரிவாளிலில்லதிகாக உருபுத்த பற்காயிப்பம் மூபாலை (10,000) அதற்கு வழங்கி அத்து பேரிக்கிட்டத்தாக ஸூரம்பித் தாலை உண்ணமல்லமது உள்ளது மற்று தொடுவ காகவே ஸ்ரீரது.

திருவர்தி எல்லாம் காற்று சாலை அபிவிருத்திம் கீகட்ட பொறுது இகில் என்னுமொட்டு சேவற்பாடு ஏதுவுமில்லை இனு அந்தியானுமையை திருவர்து. நான் இந்த நிலைத்திற்கு வந்துகே எனக்கு வாழ்க்கையிலிருந்துகூட சிலாக்கத் தெரும்பேறு. அப்பாலும் வந்துகீருக்காக சாலையை துவக்கும் நிலைத்தகவு இருந்திருந்து மேன்று தினங்குழப்பாக்கும் பொறுது என்று அவர் கூறிய பொறுது அவரது வார்த்தை ஏதும், முகவிதிலும் கிரங்கட்ட கோகம் எங்கு உங்கள்க்குதாப்பாடு உந்துகின்ற சொகல் நிலைத்தகட்டுமிகு காட்டியாகி காணப்பட்டு வருகிறான்.

நாந்தியானை நான் நம்பி வழிகேண். நான் நம்பிவந்தகை பொல சாலையான் என்னைந்து செல்கினால் பிள்ளைகளைப்போல் முன் பங்கைகளைப்போ தராது என்னை இங்கே மாப்பாலும் விவரவத்துக்கீரணம் கூக்கிறான்.

எனக்கு கண்மார்க்கை விளை குத்தில்லை என்பதை இப்படி என்று வாழுக்குபின்னை. அது எனக்கு எழுதிய எழுதிய ஜூலை மீண்டும் எனக்கு பின்து வருகில் என்ற உண்ணலைப்போல் எனக்கு வெளிப்படுகிறேய அதே பேரும் இந்த மண்ணில் நானும் ஆருமலிதுவன் என்ற நினைவில்லை.

நவர்களுக்கு யாரமாக இருப்பது
வையிலும் வழிகாட்டி, வாயு
வைக்குக் கொள்க்குப்பது அதை
கண்டார்களை சிகாப்பிரகா எடு
கோப்பா ஏற்றும், அங்கூரத்திலே
யான் ஏற்படுத்தி எங்களை மன
மீது வைக்க காரணமாக்குக்

வொன்னுக்கிடீக்குரல் என அந்த
காலி அவர்கள் என்னிடம்
தெரிவித்து அவர்கள் நாம்களை
உச்சரித்து அவர்கள் வழிபாடு
செய்கின்றனர்.

நம் முனை

குத்திந்துகூர புளைச் சூரை வெந்தயாலையில்கூடிடு
19 - 12 - 2002இல் குப்பு பேர்முச் செல்லும் வைக்கியர்
மொப்பாலையின் கூர பொகேவைர்த்துவன் அவர்களைக்
குத்தியார் ஆசிரியர் - சரவு, கலை, பாச்சாட்டுப் பேருக்கை
வேள் முற்றியது

(பக்கங்)

வாயுத்துக்கள் பல்கூறி மகிழுவின்மோம் - யா,
வைத்தியர் போகேவு வருத்து தங்களுக்கு

(வாயுத்துக்கள்)

(அபைக்கள்)

வைத்தியர் தங்கட்சோர் மராவீரி வாயுத்திக்குத்து
மகத்துவ சேலாரிக்கு துவ்வுப்பிரபுவு கூபைத்துக்கைபோல்

(வாயுத்துக்கள்)

(சூரை)

மொக்கெமாறி மொப்பாய் திரியனை சுத்தியான்
ஈயக்குயி தேவைசெய்க மனது புதுமூட்டுமூய
அவைவருடை துப்பளது கொராபி துணப்போகுறி
ஆர்த்து ஒரையாதனை அவைக்குநாம் நாம்போட்டோம்

(வாயுத்துக்கள்)

குத்தியார் ஆசிரியர் வைக்கியர் தொண்டிந்முச்
சுதாபெரும் மூம்பிள்கு இலவச பேணுசெய்வோம்
மாமாரிக்க சிருதியில்லை தூர்மகப் பாயிபலவும்
ஏர்த்து மிகவுக்கிருத் தூர்களும் காழுகிலவன

(வாயுத்துக்கள்)

சுற்றியான் ஆசிரியர்
யாவு, சுதா, பாச்சாட்டுப் பேருக்கை.

கல்லியான் பைன் அதியும் பண்ணுமாலும்.

தெ மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

03 - 01 - 2003 வெள்ளிக்கீழம் முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

விடயம் : ‘மங்கள இசை’

வழங்குபவர்கள் : இசைக் குழில்

திரு V. A. இராமசுமார் அவர்களின்
புதல்வர்கள் (ஆவரங்கால்)

10 - 01 - 2003 வெள்ளிக்கீழம் முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. சி. நவரெத்தினம் (இணை, ஆசிரியர்)

சொற்பொழிவு : ‘பன்னிருகரத்தாய் போற்றி’

வழங்குபவர் : செல்வன் சிவஞானம் பாலமுரளி

17 - 01 - 2003 வெள்ளிக்கீழம் முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு கு. அருணகிரிநாதன்

விடயம் : ‘இன்னிசை’

வழங்குபவர் : விமலேஸ்வரி பொன்னுத்துரை (ஆவரங்கால்)

வ்யலின் : பிரம்பந் வே. தீயாகுருஜஸ்ரா (ஆவரங்கால்)

மிருதங்கம் : திரு. ச. ஹரிகிருஷ்ண

முகர்சிங் : திரு. ராஜா (மல்லாகம்)

24 - 01 - 2003 வெள்ளிக்கீழம் முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. கி. இராஜதுரை ஆசிரியர்

(வி. ம. வி. தொண்டைமாணராஜ)

விடயம் : ‘பகவத் கிழை’ (தொடர்)

வழங்குபவர் : திரு. ச. குமாரவேல்

(விரிவுரையாளர், யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

31 - 01 - 2003 வெள்ளிக்கீழம் முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு

தெ - 2003

வெளியீட்டுரை : செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுநகன்

மதிப்புரை : திரு. ஆ. சிவநாதன் ஆசிரியர்

அபாத்சன நூலாம்
யாழிப்பாணம்

வாசகர் கவனத்திற்கு

முதல் பத்து மலரிலும் வெளியிடப்பட்ட
விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக நடைபெற்ற வாசகர்
போட்டிக்குரிய பெறுபேறுகள் வரும் 2003 தெ
மலரில் இடம்பெறும் என்பதனையும் அவர்களுக்குரிய
பரிசுகள் மாசி மாதமலர் வெளியீடு (28.02.2003)
அன்று வழங்கிக் கொரவிக்கப்படுவார்கள்
என்பதையும் மகிழ்வுடன் அறியத்தருகின்றோம்

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை
இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு
அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

மலர்க்குழு:

நந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப்பேரவை
செல்வச்சந்திதி, தொண்டைமானாறு